

GŁOS POMORSKI

Nr. 68. — Rok 5.

(GAZETA POMORSKA)

Numer pojedynczy 10 gr. (Numer niedzielny 15 gr.)

Prenumerata miejscowa: Przy odbiorze w ekspedycji 1,80 Zł., w agenturach miejscowych miesięcznie 1,85 Zł., przez pocztę przy zamówieniu przez ekspedycję naszą 2,06 Zł., wprost na pocztę lub u listowego kwartalnie 6,48 Zł., miesięcznie 2,16 Zł., dla W. M. Gdańska 2,5 Guld. Gd. — pod opaską w Polsce 3,50 Zł., do Gdańska 4 00 Guld. Gd., do Francji 18 fr., (z wysyłką co drugi dzień 14 fr.) do Anglii 5 shil., do Stanów Zjedn. 90 cent. W razie nieprzewidywanych wypadków, jak strajki, przeszkody techniczne itd. prenumeratorzy nie mają prawa żądać niedostarczonych numerów lub zwrotu prenumeraty.

Rachunek bieżący: Bank Powiatowy Grudziądz, Bank Tw. Spół. Zarobk., Danziger Privat-Aktienbank Gdańsk i Grudziądz, Bank Polski Grudziądz, Konto czeków: Gdańsk nr 2980. Konto pocztowe: Kasa Oszczędności, Oddział w Poznaniu nr. 201 193. Miejsce płatności wykonania Grudziądz.

Ogłoszenia z Polski. Wiersz wysokości milimetra w dziale ogłoszeniowym na stronie 8-tamowej 12 groszy, w dziale reklamowym na stronie 1-3 tam, przed tekstem 90 groszy, wśród tekstu 50 groszy, za tekstem 40 gr dla Wolnego Miasta Gdańska wiersz m/m 4-tam w dziale ogłoszeniowym 0,12 Guld. Gd., wiersz m/m. 3-tam, przed tekstem 0,90 ind. Gd., w tekście 0,50 Guld. Gd., za tekstem 0,40 Guld. Gd., dla Niemiec dochodzi 50% nadwyżki dla reszty zawierający 100% nadwyżki. Za tłumaczenie 20 procent nadwyżki. — Rachunki są natychmiast płatne — Administracja nie przejawia odpowiedzialności za terminowe umieszczenia ogłoszeń.

Rękopisów nadesłanych nie zwraca się

Dyrektor przyjmuje od godz. 10-tej do 11-tej przed południem.
Redaktor Naczelny przyjmuje od godz. 11-tej do 12-tej w południe.

Redakcja: Administracja
Groblowa 27 29.

Grudziądz, niedziela, dnia 22-go marca 1925.

Telefon nr. 50 i 51.

Przedstawiciele prasy u ministra Skrzyńskiego

Premjer francuski zapewnił, iż Francja nie kupi nigdy swego bezpieczeństwa za cenę bezpieczeństwa Polski. — Francja nie może rozpocząć z Niemcami rokowań przed uzgodnieniem swych poglądów z sojusznikami. — Co mówił Chamberlain? — Sprawa przystąpienia Niemiec do Ligi Narodów. — Projekt ministra Benesa.

Paryż, 20. 3. (Pat.) Minister Skrzyński przyjął wczoraj rano przedstawicieli dziennikarzy, wśród których znajdowało się wielu dziennikarzy polskich, przybyłych z Genewy. P. minister wyraził pełne zadowolenie z powodu zainteresowania, jakie niawnia prasa francuska wszystkim odcieni wobec sprawy bezpieczeństwa Polski.

Zapytywany co do sposobu, w jaki ujmie tę sprawę Herriot, p. minister oświadczył, że najlepszą odpowiedzią jest zapewnienie Herriota, iż Francja nie kupi nigdy swego bezpieczeństwa za cenę bezpieczeństwa Polski. P. minister podkreślił, że oświadczenia Herriota w tej sprawie są nacechowane jaknajwiększą szczerością i dowodzą głębokiej sympatii premiera francuskiego dla Polski.

Na pytanie, dotyczące propozycji niemieckich w sprawie bezpieczeństwa, p. minister oświadczył, że propozycje te nie przybrały jeszcze konkretnej formy. Francja uważa, że nie może rozpocząć z Niemcami rokowań w tej sprawie przed uzgodnieniem swych poglądów ze sojusznikami.

Narady Herriota z Chamberlainem — ciągnął minister — miały właśnie na celu porozumienie się co do propozycji niemieckich. Rokowania z Niemcami rozpoczną się dopiero po rozpatrzeniu podstaw wspólnego stanowiska.

Co do narad swych z Chamberlainem, p. minister Skrzyński oświadczył, że angielski minister spraw

zagr. interesuje się w pierwszej linii sprawą bezpieczeństwa granic zachodnich, zapewnił jednak, że przywiązuje również wielkie znaczenie do sprawy granic wschodnich.

P. min. Skrzyński oświadczył, że co do tej sprawy Chamberlain żałuje, że prasa angielska nie jest odgłosem jego opinii, wtedy bowiem polska opinia publiczna byłaby całością zadowolona. W sprawie przystąpienia Niemiec do Ligi Narodów, p. minister oświadczył, że wszyscy w Genewie tego pragneli łącznie z Polską, jak to p. minister podkreślił w swoim przemówieniu, wygłoszonym w niedzielę.

Zapytywany w kwestji projektów Benesa, dotyczących utworzenia bloku państw Europy środkowej, p. minister oświadczył, że Polska nie widzi w tem nic dogodnego. Bezpieczeństwo jej jest oparte przede wszystkim na sojuszu z Francją. Pożądane by było porozumienie wszystkich innych ugrupowań, mające w ostatnim wyniku doprowadzić do paktu gwarancyjnego, potępiającego wszelką agresję i gwarantującego bezpieczeństwo Europy.

Układy regionalne nie są wcale sprzeczne z paktem powszechnym. Polska wstąpiła już na tę drogę, czego dowodem jest jej sojusz z Francją oraz traktat w sprawie arbitrażu, który będzie w najbliższym czasie zawarty z Czechosłowacją.

Iste
Najlepsze mydło
golenia

W POCHEWKACH METALOWYCH
ZŁ. 150
KAWALEK ZAPASOWY
ZŁ. 125
PROSZKOWANE
ZŁ. 125

J. i S. Stempniewicz - Poznań
ODZIAŁY: WARSZAWA - KS. SKORUPKI 8
RADOM - PIASKI 12 1176A

Z rokowań polsko-czeskich.

Pisaliśmy niejednokrotnie, że największe trudności w rokowania polsko-czeskich przedstawiają sprawy ochrony polskiej mniejszości w Czechach. Jak wiadomo, delegacja polska tę sprawę stawia jako jeden z punktów likwidację kwestii cieszyńskiej. Projekt polski, przesłany rządowi czeskiemu jeszcze w grudniu 1924 r. sformułowany został w ten sposób, że mówił tylko o mniejszości na Śląsku Cieszyńskim, na Spiszu i Orawie a dopiero podczas obrad obecnych wysunięto ze strony czeskiej postulat, by zawrzeć ogólny traktat dotyczący zarówno mniejszości czeskiej w Polsce jak i mniejszości polskiej w Czechosłowacji.

Ponieważ jednakże polska delegacja nie była przygotowana na rozpatrywanie sprawy mniejszości czeskiej w Polsce a również nie posiadała pełnomocnictwa do załatwienia tej kwestji, delegacje mogły sprawę tę omawiać tylko nieoficjalnie.

Czeska mniejszość w Polsce w większej ilości znajduje się tylko na Wołyniu. Jest jej tam według spisu z r. 1921 — 21 tysięcy, porozrzucanej drobnymi grupami tak, że nawet w żadnej gminie nie przedstawiają 10 procent ludności. Położenie Czechów na Wołyniu nie można więc porównywać z położeniem ludności polskiej na czeskim Śląsku, która tam jest zasiedlona od niepamiętnych czasów w zwartej masie i wielokrotnie liczniejsza. Przy ostatnich nieoficjalnych rokowaniach w Pradze okazała się więc w tej sprawie pewna niezbieżność stanowisk poszczególnych delegacji, która spowodowała tymczasowe zerwanie rokowań, a które za zgodą obu stron przeniesione do Warszawy, rozpoczną się ponownie dopiero po Wielkiej Nocy.

W dniu więc 15 marca ukończono pierwszą część obrad polsko-czeskich.

Wedle informacji członka delegacji polskiej, p. dra Dąbrowskiego, udzielonych „Polonii“, przebieg i wynik tych obrad był następujący:

Omawiano sprawę obywatelstwa, amnestji, ochrony mniejszości narodowych, sprawę podziału aktów i archiwów, sprawę likwidacji majątku b. Śląska austriackiego i innych korporacji prawa publicznego.

Pełnomocnikiem Rządu czeskiego był profesor uniwersytetu praskiego dr. Hobza. Ze strony Polski prowadził obrady profesor uniwersytetu Jagiellońskiego dr. Stanisław Kutrzeba.

Przedmiotem obrad był polski projekt umowy, regulującej powyższe wymienione sprawy, przesłany oficjalnie rządowi czeskiemu przed kilku miesiącami. Wynikiem zaś obrad dotychczasowych było spisanie obszernego protokołu, w którym ustalono w sposób bardzo szczegółowy poszczególne punkty projektu, na które obie strony się zgadzają z podkreśleniem różnic, przy oznaczeniu, czy chodzi o różnicę zasadniczą czy też o różnicę mniejszej wagi. Dalszy bieg sprawy będzie następujący:

Z uwagi na potrzebę wyjaśnienia szeregu szczegółów i zebrania materiału, odnoszącego się do kilku ważnych spraw, powołano do życia subkomisję.

Po czterech lub pięciu tygodniach zjada się ponownie obie delegacje i przystąpią na podstawie zebranego w międzyczasie materiału i otrzymanych instrukcji do ostatecznego rozwikłania spornych punktów.

W poszczególnych dziedzinach sprawą przedstawia się następująco:

Wyjazd ministra Skrzyńskiego do Warszawy.

Paryż, 20. 3. (Pat.) Minister Skrzyński odbył w ciągu dnia wczorajszego szereg narad z różnymi francuskimi mężami stanu oraz z ambasadorem Chłapowskim.

O godz. 8^{1/2}, wieczorem p. minister wyjechał z powrotem do Warszawy.

Bozłam w „Wyzwoleniu“.

Wyzwolenie rozpada się na trzy grupy.

Warszawa, 21. 3. (A. W.) Kryzys wewnętrzny w „Wyzwoleniu“ trwa w dalszym ciągu.

Obecnie zarysowują się dość wyraźnie trzy wewnętrzne grupy w „Wyzwoleniu“. Pierwsza postać Budzińskiego; należą do niej starzy członkowie Wyzwolenia i wyraża postępowanie skrajnie radykalne, szczególnie co do wyłączenia bez odszkodowań.

Druga grupa pos Dąbskiego łączy secesjonistów z „Piastą“, oraz niektórych z „Wyzwolenia“. Tendencje polityczne drugiej grupy są bardzo łagodne. Trzecia grupa, której ośrodkiem jest prof. Bartel prof. polit. lwowskiej a poglądy tej grupy są zbliżone do poglądów Thugutta.

Warunki niemieckie na wypadek wstąpienia Niemiec do Ligi Narodów.

Londyn, 20. 3. (Pat.) Brukselski korespondent „Daily Telegraph“ dowiaduje się — jak twierdzi ze źródła autorytatywnego — że w przyszłych rokowaniach między Niemcami i aliantami w sprawie niebezpieczeństwa Niemcy wysuną jako warunek wstąpienia do Ligi Narodów, aby ententa złożyła wiążące oświadczenie, że zagłębie Ruhry i Nadrenja będą opróżnione w pewnym

ściśle określonym terminie, następnie zawartoby traktat w sprawie niemieckiej granicy wschodniej a w dalszym ciągu traktat arbitrażowy z państwami wschodnimi, a nadto kontrolę wojskową nad stanem uzbrojenia Niemiec oddana by była Lidze Narodów.

Dopiero po spełnieniu tych wszystkich warunków, Niemcy byłyby gotowe do wstąpienia do Ligi Narodów.

Dwa projekty Chamberlaina w sprawie bezpieczeństwa.

Anglja ma zwołać konferencję z udziałem Francji z Niemcami. — Ameryka jako czynnik doradczy.

Londyn, 20. III. (A.W.) W związku z dzisiejszym posiedzeniem rady gabinetowej „Daily Mail“ donosi, że Chamberlain oświadczył, iż okazała się możliwość oddzielnego dyskusowania nad dwoma pakciami bezpieczeństwa mianowicie nad paktem interesującym państwa zachodnie, oraz nad paktem obejmującym państwa wschodnie.

Wobec tego Chamberlain uważa myśl poruszoną przez Benesa, za ewentualną podstawę do ostatecznych układów. Chamberlain wezwał gabinet aby wywarł swój wpływ celem rychłego zwołania konferencji z udziałem Francji i Niemiec.

Ameryka będzie zaproszona na tę konferencję jako czynnik doradczy.

Odnosnie do obywatelstwa osiągnięto prawie we wszystkich punktach porozumienie. O ile chodzi o amnestję, to wypadaloby stwierdzić to samo z tem, że istnieje różnica jedynie odnośnie do powołania do życia komisji parytetycznych, któreby orzekały ostatecznie o tem, która osoba podpada pod postanowienia amnestji. Czesi nie godzą się na powołanie tych komisji, lecz obstawiają przy tem, by o amnestji orzekały ostatecznie sądy i władze administracyjne danego państwa. O ile chodzi o sprawy podziału aktów i archiwów, to różnice zdań, nie mających charakteru zasadniczego, dadzą się niewątpliwie z łatwością usunąć. Na większe trudności napotkano w komisji, obradującej nad likwidacją majątku krajowego i majątku korporacji prawa publicznego.

Wyłoniono subkomisję, których siedzibą będzie Opawa, zbiorą materiał, który umożliwi ostateczne zestawienie obiektów, podpadających pod likwidację i umożliwi powzięcie ostatecznych decyzji. Jedną z różnic zdań było zapatrywanie na sposób uskutecznienia rozdziału aktywów i pasywów majątku krajowego. Delegacja czeskosłowacka wyrażała zapatrywanie, iż należy ustalić aktywa i pasywa, następnie przeprowadzić saldo i obciążyć tem saldem jedną ze stron. Natomiast delegacja polska wyrażała zapatrywanie, iż należy przedzielić osobno aktywa, a osobno pasywa. Długi nie reprezentują bowiem obecnie tej samej wartości, którą przed stawiały w roku 1918, lecz są płatne według różnych zasad. Zdaniem delegacji polskiej należałoby zatem rozdzielić długi na obu kontrahentów, a pozostawić kwestję zaspokojenia wierzycieli każdej stronie z osobna. Problem naszkicowany będzie zatem musiał być ponownie poddany pod dyskusję przy następnych naradach. Jako zasadniczy klucz podziału wysunięto ze strony czeskiej 1/3 : 2/3. W tym względzie dojdzie niewątpliwie do porozumienia.

Nadzwyczaj ważną kwestją jest likwidacja obu zakładów kredytowych Śląska, kas oszczędności, spółek itp. W tym względzie ustalono już pewne wytyczne. Z uwagi na doniosłość tego problemu i daleko idące skutki odbijające się na życiu gospodarczym, poruczono powołanej do życia subkomisji dodatkowe zebranie materiału informacyjnego i statystycznego po porozumieniu się z interesowanymi czynnikami. Cały zatem ten kompleks likwidacyjny przygotowany podczas szeregu konferencji, znajdzie definitywne rozstrzygnięcie na następnej sesji.

To samo stwierdzenie odnosi się również do sprawy ochrony mniejszości narodowych. Dopiero w czasie rokowań w Pradze wysunęli Czesi zasadę traktowania tej sprawy nie na podstawie przesłanego im przed kilku miesiącami projektu polskiego, omawiającego jedynie ochronę mniejszości polskiej na Śląsku Cieszyńskim, lecz na platformie obszerniejszej t. zn. ochrony mniejszości czecho-słowackiej w całym Państwie Polskiem (głównie na Wołyniu), a mniejszości polskiej w całym państwie Czechosłowackiem. Delegacja polska, nie podnosząc zresztą zasadniczych obiekcji, nie mogła przystąpić do ostatecznego ustalenia warunków takiej umowy, a to raz z powodu braku odpowiednich, tak daleko sięgających pełnomocnictw, a powtórnie z powodu konieczności przeprowadzenia szczegółowych badań, zarówno co do strony faktycznej, jak i prawnej w tej kwestji. Problem ten zostanie zatem rozpatrzony ostatecznie na następnej sesji.

Jeśli chodzi o stronę formalną obrad, to stwierdzić wypada, że toczyły się one w atmosferze bardzo poprawnej. Obu delegacjom przyświecała myśl, że przy załatwianiu kwestji, dotyczących pewnego terytorjum, ich państw, winna być jednak zawsze uwzględniana wielka i zasadnicza linja polityki zagranicznej, łącząca oba państwa. Myśl ta przyczyniła się niewątpliwie do usunięcia istniejących jeszcze różnic zdań przy następnym obradach. Na koniec wyrazić wypada podziękowanie pod adresem pana posła i ministra Lasockiego w Pradze, który, żywo interesując się losami pertraktacji, z wielką zyczliwością opiekował się przez cały czas delegacją polską i umożliwił jej w ten sposób spełnianie swych obowiązków.

CHOROBA MUSSOLINIEGO.

Paryż, 20. 3. (PAT.) „Matin“ dowiaduje się, jak twierdził z dobrego źródła, że Mussolini chory jest na wrzód w dwunastnicy, która to choroba wymaga całkowitego bezruchu. Dotychczas jednak premier włoski nie był operowany.

PORT LOTNICZY W PUCKU.

Gdańsk, 20. 3. (A. W.) W Pucku ma być utworzona wielka stacja węzłowa i duży port lotniczy, jako węzłowym na linii lotniczej, która ma być przeprowadzona z Londynu i Kopenhagi przez Warszawę i Rumunię do Angory.

ZWALCZANIE CHOROBY ZAKAŻNYCH PO SZKOŁACH.

Min. W. R. i O. P. wydało w ostatnim czasie najnowsze rozporządzenie, tyczące zwalczania chorób zakaźnych w szkołach. Szczególną uwagę zwraca Ministerstwo na należyty czystość budynków i lokali szkolnych, tudzież dziedzińców, studni i ustępów. Przynamniej trzy razy do roku należy dokonywać gruntownego czyszczenia wszystkich pomieszczeń szkolnych i obejścia szkolnego.

Wodę ze studzienki należy co pewien czas poddawać badaniu bakteriologicznemu. Ministerstwo zaleca pouczanie młodzieży szkolnej podczas wykładu nauk przyrodniczych o znaczeniu chorób zakaźnych, sposobach ich szerzenia się, oraz środkach, jakimi je można zwalczać.

Każda szkoła obowiązana jest prowadzić specjalną „książkę sanitarną“, kontrolowaną przez lekarzy, oraz wizytatorów i inspektorów. Przepisy szczegółowe, wydane przez Ministerstwo, dotyczą postępowania z dziećmi dotkniętymi chorobą zakaźną.

Rząd niemiecki chce cofnąć swoją propozycję w sprawie paktu bezpieczeństwa.

Chamberlain nie godzi się na to.

Paryż, 20. 3. (AW) W kołach politycznych rozszalała się pogłoska, że rząd niemiecki zamierza cofnąć swe propozycje co do zawarcia paktu gwarancyjnego, gdyż przekonał się, że rewizja granic wschodnich jest obecnie niemożliwa do przeprowadzenia.

Rząd angielski uczuł się bardzo dotknięty tą wiadomością i zapytywał w Berlinie ile prawdy jest w tych pogłoskach.

Rząd niemiecki odpowiedział, że istotnie Niemcy stracili zainteresowanie dla sprawy paktu gwarancyjnego z powodu nieodpowiedniego potraktowania kwestji granic wschodnich. Chamberlain wówczas dał do zrozumienia, że propozycje ze strony niemieckiej nie mogą być cofnięte, przeciwnie muszą być powtórzone w formie konkretnej.

Polska nie broni interesów Gdańska -- tak twierdzą „Danziger Neueste Nachrichten“.

Gdańsk, 20. 3. A.W. „Danziger Neuesten Nachrichten“ organ prezydenta Sahma w związku z utworzeniem stałego przedstawicielstwa polskiego w Genewie przy Lidze Narodów, wyraża ubolewanie, że delegacja polska nie broni interesów Gdańska, chociaż powinna

to czynić zgodnie z traktatami. Pismo wzywa Ligę Narodów, aby przerwała ten stan rzeczy i umożliwiła Gdańskowi bezpośrednio porozumiewanie się z Ligą Narodów.

Walka Herriota z Rzymem.

Dyskusja nad deklaracją kardynałów. — Votum zaufania dla Herriota.

Paryż, 20. 3. (PAT.) W dyskusji nad deklaracją kardynałów zabrał głos Herriot, zaznaczając, iż deklaracja ta nie jest manifestacją zamprowowaną, lecz wyrazem stałej kampanji, prowadzonej wedle tradycyjnych metod seminarjum francuskiego w Rzymie. Premier zarzucał prowodyrum obecnej kampanji organizowanie w całym kraju manifestacji gwałtu przeciw prawom świeckim.

Premier odczytał następnie ustęp z wykładów, wygłaszanych w seminarjum francuskim w Rzymie, w którym nauczano, iż państwo winno przede wszystkim stać na straży religji katolickiej i bronić jej wszelkimi środkami a nawet przez użycie siły zbrojnej przeciwko przeciwnikom tej religji.

Herriot jest zdania, iż od czasów Syllabusa żaden dokument nie uczynił takiego gwałtu duchowi nowoczesnego społeczeństwa, jak deklaracja kardynałów. Jest rzeczą wręcz rażącą, gdy się w deklaracji tej czyta wezwanie do akcji przeciw instytucjom

ustawodawczym. Wezwanie wystosowano pod adresem handlu, przemysłu i banków.

Premier zaznaczył, iż społeczeństwo świeckie ocenia należycie rolę, jaką odegrał katolicyzm w historii wówczas, gdy nie był katolicyzmem banków, lecz katolicyzmem katakumb.

W wyniku dyskusji złożone zostały cztery wnioski w sprawie porządku dziennego. Rząd zaakceptował wniosek deputowanego Cazalsa, wyrażający rządowi zaufanie w jego akcji dążącej do lojalnego i energicznego stosowania ustaw świeckich. Rząd sprzeciwił się pierwszeństwu porządku dziennego, zaproponowanego przez deputowanego Flandin, przy czem postawił kwestję zaufania.

W głosowaniu pierwszeństwo tego wniosku odrzucono 327 głosami przeciw 95 przy wstrzymaniu się od głosowania prawicy. Wniosek deputowanego Cazalsa, wyrażający zaufanie rządowi przyjęty został 325 głosami przeciwko 251.

Przesilenie w Prusach trwa w dalszym ciągu.

Burzliwe posiedzenie sejmu pruskiego. — Wniosek o natychmiastowe rozwiązania sejmu.

Berlin, 20. 3. (Pat.) Wobec niemożności zlikwidowania kryzysu gabinetu pruskiego, konwent seniorów sejmu pruskiego postanowił odroczyć dalsze posiedzenia sejmu do dnia 31 marca.

Na plenarnym posiedzeniu przyszło dziś w sejmie pruskim do burzliwych scen, przy czem mówcy prawicowi

protestowali przeciwko odroczeniu sejmu i przedłużeniu kryzysu. Po długiej debacie na temat porządku dziennego, nacjonaliści postawili wniosek o natychmiastowe rozwiązanie sejmu. Konwent seniorów zbierze się jeszcze na specjalną naradę celem omówienia sytuacji.

Prasa włoska o projekcie ministra Benesza.

Rzym, 20. 3. (AW) „Trybuna“ drukuje szereg artykułów wymierzonych przeciwko projektowi ministra Benesza, podziału Europy na 2 grupy państw związanych wewnętrznymi układami gwarancyjnymi. Benesz — zdaniem dziennika — broni wyłącznie interesów

Małej Ententy i nie ma na uwadze ogólnego układu stosunków w Europie.

Benesz względnie Czechosłowacja chce uzyskać dominującą rolę w koalicji małych narodów i wogóle w Europie wschodniej, lecz nie wyobraża sobie czy i jakie korzyści przyniesie to dla całej Europy.

Z sejmu.

Projekt ustawy o popieraniu budowy domów mieszkalnych. — Rezolucje w sprawie stabilizacji urzędników i organizacji kursów przygotowawczych.

Warszawa, 20. 3. (PAT.) Na dzisiejszym posiedzeniu Sejmu przy pierwszym czytaniu projektu ustawy o popieraniu budowy domów mieszkalnych w miastach rozwinęła się dyskusja, w czasie której pos. Kozłowski (Z. L. N.) podniósł, iż ustawa krępuje inicjatywę prywatną, daje zbyt szerokie pełnomocnictwa rządowi natomiast poseł Wójcicki (Chrześc. Demokracja) uważał, że inicjatywa prywatna w sprawie tej absolutnie nie wystarczy i tylko akcja państwowa tak, jak na zachodzie może polepszyć sytuację.

Po przemówieniu pos. Słowińskiego i Malinowskiego (P. P. S.) podskretnarz stanu p. Klarner w imieniu rządu oświadczył, że ustawa jest tylko ramowa i trzeba ją dostosowywać do zmieniających się warunków. Udział miast w akcji budowlanej jest pożądanym, dyspozycje jednak muszą spoczywać w rękach rządu. Mówca zaznaczył wreszcie, że rząd uważa sprawę za bardzo pilną nie tylko ze względu na stosunki mies. kaniowe, lecz jeszcze bardziej wobec istniejącego bezrobocia.

Projekt tej ustawy odesłano do komisji skarbowej, jak również odesłano w pierwszym czytaniu do komisji projekt noweli do ustawy o zabezpieczeniu na wypadek bezrobocia, oraz projekt ustawy o poborze rekruta na rok 1925. Zgłoszony przez frakcję komunistyczną wniosek o odrzucenie tego projektu upadł.

Dalej przyjęto wniosek pos. Janeczka (Piast) w sprawie zmiany ustawy lekarskiej, obowiązującej w byłym zaborze rosyjskim, poczem Izba wysłuchała referatu pos. Putka (Wyzw.) o projekcie ustawy w sprawie zmiany art. 116 pragmatyki służbowej oraz w

sprawie zmian przepisów pragmatyki służbowej, dotyczących urzędników Najwyższej Izby Kontroli Państwa. Referent zaznaczył, że rząd domagał się przedłużenia terminu stabilizacji urzędników państwowych do dn. 31 grudnia 1927 r., komisja zaś przedłużyła go tylko do dnia 31 grudnia 1925 r. z uwagi na to, iż utrzymywanie anormalnego stanu rzeczy wytworzonego przez ciągle odraczanie terminu stabilizacji wyrządza szkodę interesom publicznym i krzywdzi urzędników, podtrzymując u nich stan podrażnienia i niepewności.

W głosowaniu przyjęto w drugim i trzecim czytaniu obie nowele, przy czem w związku z tem przyjęto dwie rezolucje:

1) w sprawie natychmiastowego przeprowadzenia stabilizacji urzędników, którzy odpowiadają ustawowemu wymogom i

2) w sprawie organizacji kursów przygotowawczych dla urzędników, zobowiązanych do składania egzaminów.

Po dłuższej dyskusji, jaka wywiązała się nad sprawą wydania sądowi pos. Słowińskiego, postanowiono na wniosek pos. Liebermana (P. P. S.) sprawę tę odesłać do komisji regulaminowej.

Pozatem postanowiono odmówić wydania sądowi pos. Hałki (Wyzw.). Wreszcie Izba zgodziła się wydać sądowi w trzech sprawach pos. Łańcuckiego, w trzech zaś innych odmówiła wydania.

Na tem obrady odroczone. Następne posiedzenie we wtorek o godz. 4 po poł. Na porządku dziennym sprawa konkordatu.

Dookoła konkordatu.

Mimo wszystkie braki, jakie moglibyśmy w konkordacie wykazać, ma on ogromne znaczenie tak dla Kościoła jak i dla państwa.

Aby to sobie jasno uświadomić, przedewszystkiem ustalmy co konkordat daje jednej i drugiej stronie.

Przedewszystkiem więc Kościół korzystać będzie z zupełnej wolności w swym życiu wewnętrznym. Zapewnione ma swobodne wykonywanie władzy duchowej i jurysdykcji, jak również administrację i Zarząd swemi sprawami. (Art. 1). Dobra, należące do Kościoła nie będą przedmiotem żadnego aktu prawnego, zmieniającego ich przeznaczenie (Art. 14) Artykuł 6 gwarantuje nienaruszalność kościołów, kaplic i cmentarzy. Zakony, które w ostatnich latach zaczęły rozwijać swą działalność na ziemiach b. zaboru rosyjskiego, otrzymują nie tylko dla swego istnienia, ale również i dla nabywania i posiadania majątku podstawę prawną, co do której mogły być przed konkordatem wątpliwości z powodu obowiązującego formalnie na tych ziemiach ustawodawstwa b. rządu rosyjskiego.

Władza świecka w wypadkach, przewidzianych przez prawo dawać będzie swą pomoc przy wprowadzaniu w życie postanowień i dekretów kościelnych (art. 4). Duchowni przy wykonywaniu swych urzędów korzystają będą ze szczególnej opieki prawnej, oraz z pewnych przywilejów np. przy odbywaniu powinności wojskowej, przy odsiadywaniu kar za przestępstwa itd. Artykuł 2 zapewnia swobodę bezpośredniego znoszenia się duchowieństwa ze Stolicą Apostolską i biskupów z duchowieństwem oraz i wiernymi. Dla utrzymania przyjaznych stosunków pomiędzy Stolicą Świętą a Rzeczpospolitą, będzie istnieć nunciatura w Polsce i ambasada polska przy Watykanie.

Są to postanowienia, których wprowadzenie w życie da możliwość Kościołowi rozwinać w pełni swą pracę ku uregulowaniu i wychowaniu moralnemu narodu. W postanowieniach powyższych, cokolwiek się o nich powie, przejawia się tendencja do nienaradzania Kościołowi przepisów, niezgodnych z jego duchem i zasadami, czem konkordat nasz wyróżnia się wybitnie z pośród konkordatów przedwojennych.

Oczywiście, że przy ocenie korzyści stanąć trzeba na stanowisku ogólnopństwowym, jest rzeczą bowiem jasną, że nie we wszystkich dzielnicach dobroczynne skutki konkordatu występują na jaw w jednakowym stopniu. Najwięcej jest to widoczne w b. zaborze rosyjskim i na Kresach Wschodnich, w mniejszym już stopniu w b. zaborze niemieckim i austriackim, gdzie Kościół nawet za rządów zaborczych korzystał z pewnych swobód i gdzie wejście w życie konkordatu połączone będzie z utratą pewnej ilości ziemi kościelnej, zapewniającej obecnie duchowieństwu niezależność i możliwość prowadzenia szerokiej akcji społecznej.

A jakież korzyści konkordat zapewnia państwu? Znawcy prawa kanonicznego, między innymi prof. Abraham, zaznaczają, że w ogłoszonym niedawno przez Benedykta XV kodeksie kanonicznym nie tylko nie ma żadnych artykułów, mówiących o panowaniu Kościoła nad państwem, nie tylko niema śladów walki o władzę doczesną, tendencji agresywnych wobec państwa, ale przeciwnie z całego kodeksu przebija duch zgody, dążenie do współpracy, poszanowanie odrębności i zadań państwa. Już zresztą Leon XIII w swej encyklice „Immortale Dei” powiedział, że jeśli idzie o układ pomiędzy władzą kościelną i świecką, to Kościół daje „niepospolite dowody macierzyńskiego swego usposobienia, gdyż nieraz do najdalszych możliwych kresów posuwa swą wyrozumiałość i względność”.

Takie też zasady przenikają i nasz konkordat. Takie właśnie zasady skłoniły Stolicę Apostolską do daleko idących ofiar jak np. zrzeczenie się dużych kompleksów ziem kościelnych, aby w ten sposób „poprawić gospodarcze i społeczne położenie ludności rolniczej w Polsce i wzmóc tembardziej pokój chrześcijański w kraju”.

Bardzo ważne uprawnienia na rzecz państwa daje artykuł 11, mówiący, że Stolica Apostolska zgadza się zwracać do Prezydenta Rzeczypospolitej w celu upewnienia się, czy niema on do podniesienia zarzutu natury politycznej przeciw danym kandydatom na biskupów. Dyskutowano na Komisji Sejmowej czy artykuł ten daje Prezydentowi prawo weta, czy też nie. Która z dyskutujących stron ma rację, jest rzeczą małej wagi wobec faktu, że na podstawie omawianego artykułu nie może być naznaczona na Stolicę biskupia jednostka, na którą nie byłoby zgody Prezydenta.

Taki sam wpływ t. j. negatywny na podstawie arty-

kułu 19 posiada władza państwowa przy nominacji proboszczów.

Gdyby układ stosunków narodowościowych w państwie naszym był inny, możliwe, że wymienione artykuły stałyby się zbędne. Te kilka lat naszej niepodległości wykazały jednak konieczność asekuracji przeciwko rozmaitym niespodziankom, jakie w tej dziedzinie mogą się zdarzyć. To samo odnosi się do innych ustępów artykułu 19, mówiących, że beneficjów proboszczowskich nie mogą otrzymywać cudzoziemcy i osoby, których działalność sprzeczna jest z bezpieczeństwem państwa. W razie nieporozumienia czy tarć, jakie na tym tle zachodzą mogą pomiędzy władzą świecką i kościelną, art. 20 przewiduje możliwość przekazania sprawy komisji, złożonej z delegatów Prezydenta i Stolicy Apostolskiej.

Niezmiernie ważne znaczenie ma art. 9, przeprowadzający nowy podział prowincji kościelnych i stwierdzający, że żadna część Rzeczypospolitej nie będzie zależała od biskupa, którego siedziba znajdowałaby się poza granicami państwa.

Sytuacja obecna była następująca. Biskupstwo wileńskie tworzyło część diecezji mohylewskiej. Pewna część łomżyńskiego należy do litewskiego biskupa w Sejmach. Nasza część Śląska Cieszyńskiego rządzona była w zależności od Wrocławia. Łuck stanowił część dawnej diecezji Łucko-Zytmierskiej, mającej stolicę w Żytomierzu. Terytorja na Spizu i Orawie należała do diecezji słowackich itp. Byłoby rzeczą zbyleżną wyjaśniać jak wdzięczne pole dawała taka organizacja kościelna agitacji rozmaitych litwomianów czy germanizatorów, używających sutanny jako jednego z atutów politycznych.

Dużej uwagi i kontroli wymaga propaganda unji na ziemiach, na których obecnie prawie że nie istnieje np. na Podlasiu. I nie z pobudek religijnych, ale przedewszystkiem dlatego, że często staje się ona przykrywką akcji politycznej, krzewiącej ukrajinizm nawet na terytorjach odwiecznie wchodzących w skład państwa polskiego (Chelmnczyzna). Otóż art. 23 konkordatu zabezpiecza nas przed wszelkimi zbyt jednostronnymi i zbyt pospieszonymi innowacjami na tem polu, postanawiając, że żadna zmiana w języku nabożeństw dodatkowych, kazań i wykładów z wyjątkiem wykładów teologicznych w seminarjach nie może być zaprowadzoną inaczej jak za specjalnem upoważnieniem konferencji biskupów. Omawiane postanowienie ma znaczenie nie tylko na terenach, objętych unją, ale i tam wszędzie, gdzie ścierają się rozmaite prądy narodowościowe.

Mówiąc o korzyściach, jakie wypłyną z konkordatu dla państwa, nie można pominąć faktów, że otrzymuje ono na parcelację na bardzo dogodnych warunkach (spłata nie gotówką, lecz obligacjami) duże kompleksy ziemi kościelnej i poduchownej. Reasumując wszystko powiedziane, odpowiedzmy na pytanie, jakież jest znaczenie konkordatu dla Polski?

Powiedział któryś z ekonomistów w czasach, gdy istniała jeszcze marka, że na panującą wtedy drożyznę składają się nie tylko czynniki natury ekonomicznej, ale i natury psychicznej. Z czasem przyzwyczajono się do nieszanowania i nie oszczędzania pieniędzy.

Jeśli idzie o nasze międzynarodowe położenie, to zachodzące niekiedy fakty niedostatecznego liczenia się z nami wypływają często z tego, że państwo polskie jest czem nowem, czemś, co nie utrwaliło się dostatecznie w świadomości mieszkańców Zachodu. Dlatego też każdy akt międzynarodowy, który przypomina, że Polska istnieje, że jest ona państwem suwerennym, że z nią się liczą i wchodzi z nią w układy, ma dla nas ogromne znaczenie polityczne. Do tego dodać należy, że gdy wrogowie Polski konsolidują się, trzeba również jednać sobie na terenie międzynarodowym przyjaciół.

Nie może więc być dla nas rzeczą obojętną, jakie stanowisko zajmie wobec Polski Stolica Apostolska, której znaczenie polityczne i społeczne rośnie do tego stopnia, że wchodzi z nią w stosunki nie tylko państwa katolickie, ale i państwa inowiercze, jak np. Łotwa, Rumunia, ostatnio Bułgaria.

Już obecnie dzięki konkordatowi zdobywamy silniejsze wpływy w Gdańsku. Osłabnie w nim oddziaływanie biskupów niemieckich, wzrośnie zaś polskiość, i to dzięki temu, że uprawnienia Nunciatury w Warszawie rozciągała się także na terytorjum Wolnego Miasta Gdańska.

W stosunkach wewnętrznych państwa konkordat usywa przedewszystkiem chaos i bezład prawny, jaki obecnie istnieje w naszym życiu kościelno-państwowym.

Wypływa to przedewszystkiem z niezgodnienia dotychczas obowiązujących w tej dziedzinie ustaw z art. 113 i 114 Konstytucji. Omawiane ustawy są różne w każdej dziedzinie i co ważniejsze przepojone są one w mniejszym lub większym stopniu, aże nie od dekadencji, tendencjami wrogimi katolicyzmowi. Rząd nasz rozumiał doskonale, że w demokratycznej Polsce olibrymim procencie ludności katolickiej i o silnej katolickiej tradycji nie można było przecież stosować z całym formalizmem przepisów np. carskiego rządu rosyjskiego. A jednak te przepisy formalnie obowiązywały. Trzeba więc było tolerować pod tym względem niedopatrzienia lub kompromisy wywołane koniecznością, niesprzyjającą jednak bynajmniej wprowadzeniu czynnika praworządności w omawianą dziedzinę życia państwowego. Dodać jeszcze należy, że redakcja art. 114 Konstytucji nasuwała bardzo poważne wątpliwości przy jego interpretacji. Mianowicie była w nim mowa, że Kościół w swym życiu wewnętrznym rządzi się prawem kanonicznym, co zaś do spraw państwowo-kościelnych ma być zawarty konkordat ze Stolicą Apostolską. Nie powiedziano jednak, jakie przepisy mają regulować wspomniane stosunki do czasu zawarcia konkordatu. Jedni — i do tych należała duża liczba duchowieństwa twierdziła, że skoro Kościół jest wolny i rządzi się własnymi prawami, temsamem upadają wszystkie ograniczenia istniejące w ustawodawstwie b. państw zaborczych. Inni znowu, a więc przedewszystkiem przedstawiciele rządu byli zdania, iż taka interpretacja art. 114 równałaby się wyrzuceniu ze strony państwa wszelkich uprawnień w stosunku do Kościoła. Państwo ponosiłoby najrozmaitsze ciężary na rzecz Kościoła (uposażenie duchowieństwa), udzielałoby mu swej pomocy (egzekucja opłat na rzecz Kościoła), nie posiadając najmniejszego wpływu na rzeczy tak ważne, jak np. tworzenie się nowych diecezji, lub nominacje biskupów. Wprowadzenie w życie konkordatu kładzie kres całemu temu bezładowi prawnemu i dlatego jest ono ważnym krokiem naprzód w pracach, dążących do oparcia naszego życia państwowego na zasadach praworządności. Wreszcie jeszcze jedno: Młode nasze państwo dążyć musi wszelkimi siłami do miadu i spokoju wewnętrznego, do unikania walk, które zużywając siły społeczne, osłabiałyby naszą pozycję na zewnątrz. Otóż największe roznamietnienie wywołują walki religijne, powstające zwykle tam, gdzie państwo w sposób niewłaściwy wkracza w dziedzinę życia kościelnego. Z powyższego wynika, że konkordat nasz szanując odrębność i niezależność Kościoła i państwa, zapewnia harmonijną i zgodną współpracę dwu tych instytucji. Kościół w ramach konkordatu rozwija swoją działalność religijną. Państwo zaś będzie budowało życie polityczno-gospodarcze na podwalinach moralnych, tworzonych przez Kościół, bez których to podwalin żadna budowa społeczna nie może być trwała i mocna.

Tad. Błażejewicz.

— Echa głosowania w komisji. Sekretarjat klubu Chrześc. Dem. komunikuje: Ponieważ w podanych w prasie sprawozdaniach z przebiegu głosowania w połączonych komisjach konstytucyjnej i spraw zagranicznych w sprawie konkordatu i rezolucji dodatkowych zakradły się nieścisłości, przeto należy stwierdzić, że wniosek o ratyfikację przyjęty został głosami prawicy i centrum, przeciw głosom P. P. S., Wyzwolenia i Ukraińców. Żydzi między innymi wstrzymali się od głosowania.

Zgłoszone przez Klub Chrześc. Dem. rezolucje, wzywające Rząd do:

1) wydatnego podwyższenia uposażenia duchowieństwa;

2) zaopatrzenia w ziemię organistów, zakrystjanów i innych funkcjonariuszów kościelnych, a pokrywające się treścią z rezolucjami referenta dra Dubanowicza, zostały odrzucone głosami P. S. L. „Piast” i całej lewicy.

3) Rezolucja Chrześc. Dem., wzywająca Rząd do zrównania emerytur księży z emeryturami świeckich funkcjonariuszy państwowych przeszła większością głosów, w formie ogólnej, z opuszczeniem ustępu, powołującego się na ustawę emerytalną z r. 1923.

4) O odrzuceniu wniosków w sprawie uposażenia duchowieństwa i zaopatrzenia organistów i służby kościelnej, zdecydowały głosy Klubu P. S. L. „Piast”.

Klub Chrześc. Dem. zgłosił swoje wnioski jako wotum mniejszości na plenum Sejmu.

Echa zajęć listopadowych w Krakowie.

Kraków, 20. 3. (AW) Rozprawa przeciwko oficerom oskarżonym o przestępstwa służbowe podczas zajęć w listopadzie 1923 r. rozpoczyna się w kwietniu. Oskarwać będzie naczelny prokurator generalnej prokuratury w Warszawie pułk. Lubodziński. Wstęp na salę za

biletami. Kobiетom wstęp wzbroniony. Równocześnie doreczono oskarżonym gen. Tiltzowi i pułk. Frendlowi zawadomienie, że wdrożone przeciwko nim dochodzenie zostało cofnięte ze względu na brak materiału dowodowego.

Stany Zjednoczone a Rosja sowiecka.

Waszyngton 20. 3. (PAT.) Jak donosi Telegraphen Comp. sen. Borah oświadczył, że w kwietniu wyjedzie do Rosji sowieckiej dla zbadania tamtejszych stosunków. W kołach politycznych sądzą, że sen. Borah, który jest

przewodniczącym komisji spraw zagr. będzie pertraktował z rządem sowieckim w sprawie uznania Rosji sowieckiej przez Stany Zjedn.

Przeciw założeniu wyższej uczelni litewskiej w Kłajpedzie.

Gdańsk, 20. 3. A. W. „Danzger Allgemeine Ztg.” protestuje przeciwko zamiarom Litwinów, aby założyć w Kłajpedzie wyższą uczelnię litewską. Pismo nazywa

okręg kłajpedzki krajem czysto niemieckim. Litwie powinno wystarczyć uniwersytet w Kownie.

— BILANS BANKU POLSKIEGO. (AW.) W pierwszej dekadzie marca zapas walut i dewiz zmniejszył się o 1.1 milionów złotych, natomiast zapas złota wzrósł o 5.9 milj. zł. Wzrost tak znaczny zapasu złota tłumaczy się zakupem złota, dokonanym przez Bank Polski w Ameryce od Irving Banku. Portfel wekslowy wzrósł o 10.8 milj. zł, zaś pożyczki zabezpieczone papierami i walutami o 1.8 milj. zł.

Obieg biletów bankowych, jak zwykle w pierwszej dekadzie miesiąca, zmalał o 22 milj. zł powiększyły się natomiast o 57.7 milj. zł rachunki żywe.

— PROJEKT ZMIANY PSZEPISÓW EMERYTALNYCH. W Min. Skarbu rozpatrywany jest projekt znowelizowania dotychczasowych przepisów zaopatrzenia emerytalnego pracowników państwowych oraz zawodowych wojskowych. Niezależnie od tego zarząd główny Stow. Urzędników Państw. poczynił również starania w kierunku zmiany tych przepisów, krzywdzących nie które kategorie pracowników państwowych.

— OBRADY GŁÓWNE KOMISJI OCHRONY LASÓW. W Min. Rolnictwa rozpoczęły się obecnie obrady głównej komisji ochrony lasów pod przewodnictwem głównego inspektora p. Żurkowskiego. Prace komisji potrwać kilka dni.

„Pierwszym zadaniem niepodległej Polski jest walka na śmierć i życie z Niemcami“.

W uniwersytecie berlińskim zgromadziło się w dniu 3 marca około 400 członków związku „heimatruer Ost- und Westpreußen“, ażeby wskazać na niebezpieczeństwo, które Niemcom na wschodzie zagraża i ażeby protestować przeciwko „sepowi polskiemu“, który zamierza szponami swoimi porwać to, co jeszcze niemieckiem „pozostało“.

Głos zabrał znany hakatysta profesor uniwersytetu berlińskiego Dr. Roethe, który wśród burzliwych oklasków powiedział co następuje:

„Wszędzie się nad Niemcami znęcają. Zrabowano nam Alzację i Lotaryngię, w Nadrenji siedzą nasi wrogowie. Wszystkie ustępstwa rządu niemieckiego nic nie pomogły. W kraju zność musimy hańbiącą kontrolę. Największą niesprawiedliwością, która nam wyrządzono, jest niesprawiedliwość na wschodzie. Niemcy zobojętnieli już na wszelką hańbę. „Pflagma“ i „Stumpfsinn“ niemiecki przechodzi wszelkie granice. Czy tam w Polsce zabijają parę set Niemców — nikt się nie rusza. Rząd nasz zamiast przeciwko każdej niesprawiedliwości protestować, hamował wybuchy gniewu ludności. Wam, którzy pochodzicie ze wschodu, nie potrzebuje powiadać, jak ważnym jest zajmowanie się stosunkami na wschodzie. W Berlinie i w reszty Niemiec nie mają dla wschodu zrozumienia. Berlińczycy powinni wreszcie przyjść do przytomności i zrozumieć, że są zaledwie mił 20 od granicy oddalenia i że w razie inwazji Polaków są bezsilni. Co wszystko na wschodzie zrabowano? Piękną prowincję poznańską nam wydarto. niemieckie Prusy Zachodnie są polskimi, Prusy Wschodnie, ta „starke Mark“ są od nas odłączone i tworzą wyspę, Gdańsk oddzielony od Niemiec i wystawiony na polską zachłanność. Kłajpedę, która zawsze była niemiecką, oderwały litewskie bandy. Najlepsze części G. Śląska, pomimo korzystnego głosowania przydzielono do Polski. Nad Wisłą rabuje się dalsze dzielnice, w polskich gazetach wskazuje się na to, że właściwie Malbork jest polskiego pochodzenia i polskim być powinien. Także nad Rurą mieszka wiele Polaków i dla tego mówi się u Polaków, że najlepszym rozwiązaniem kwestii Rury byłoby przyłączenie do Polski. To nie czasem żarty, które tu opowiadają. Liga Narodów zawsze Polsce rację daje. Byłoby hańbą, gdyby Niemcy do tej Ligi przystąpili. Na podstawie sfatszowanych kart odłączono od Niemiec wielkie dzielnice. Przeciwno kłamstwu o winie wojny światowej nie podejmuje rząd nic. Zagranicą nie wierzy już nikt w winę Niemiec, u nas wreszcie zaczynają także nie wierzyć w winę Niemiec. Do wschodu mają Niemcy niezaprzeczone prawo.

ponieważ niemiecka kultura uczyniła z niego to, czem dzisiaj jest. Jeżeli się na wschodzie podróżuje, natenczas wszędzie widzimy niemiecką kulturę. Miasta, jak Poznań, Bydgoszcz, Gniezno, Toruń, to wszystko są niemieckie kolonie. Polacy nie umieli nigdy stworzyć tego, do czego była zdolną kultura niemiecka, oni tylko burzyli.

Czem jest Poznań i czem jest Galicja? Pruska praca i pruski królowie, pruskie rządy stworzyły ze wschodu „ein Kulturland“. Jest prawie śmiesznym wierzyć w to, ażeby niezdolna Polska miała się nam stać niebezpieczną, jeżeli my w Niemczech nie postępowalibyśmy podług wzoru polskiego i byśmy się przez walki partyjne nie rozdawali. Musi być inaczej, natenczas będzie inaczej na naszym wschodzie. Można, jeżeli się chce. Wola jest pożądana, ale nie tylko wola. Z wola łączyć mu się narodowa namiętność, a z tego kiedyś wyrośnie czyn. Nie może być dla nas Niemców nic wyższego, jak podtrzymywanie w narodzie nienawiści i oburzenia, które się kiedyś w czyn obrócić musi. W Malborku wystawiono na pamiątkę korzystnego plebiscytu pomnik, a jako symbol wybrano krzyżaka. To była myśl szczęśliwa, lecz jak widzimy, nie trzyma ten krzyżak w ręku kartki wyborczej, lecz miecz potężny. Tak też pozostanie. Miecz zawsze rozstrzygnie przynosi (nadmierzając burzliwe oklaski). Jordan powiedział już w roku 1848: „Die erste Tag eines selbstständigen Polens ist Kampf auf Leben und Tod“.

Dr. Luther przeciw Polsce.

W tych dniach wygłosił były komisarz plebiscytowy von Gayl w Królewcu mowę agitacyjną na korzyść kandydata nacjonalistycznego Jarresa.

Charakterystyczny ustęp z tej mowy brzmi:

„Jarres będzie miał także gorące serce dla wschodu, dla naszej „Grenzmarki“, dla miasta koronacyjnego Królewca. Wiem z osobistych rozmów z Jarresem, że interesy wschodu ma on w dobrej pamięci. Tem więcej to jest potrzebnem, kiedy nastąpiła znowu godzina, w której ciągną nad Gdańskiem i nad nami chmury, gdy musimy nadłuchiwać, co się za granicami naszymi dzieje. Nie wierzę w groźby, które słyszeliśmy w tych dniach z Warszawy, ale „bereit sein ist alles“. Mówiłem z kanclerzem w sprawie wschodu. Dr. Luther powiedział:

Możesz Pan być przekonany, że rząd Rzeszy ręką na wschodzie włączyć sobie nie pozwoli. Rząd Rzeszy stale spoglądać będzie na wschód z natężoną uwagą i swoje uczyni. To możesz Pan swoim rodakom powiedzieć“.

Stosunki sanitarne w Rosji sowieckiej.

Kraj niewygasających epidemii. — Smutna statystyka. — Rząd sowiecki wydaje olbrzymie sumy na propagandę bolszewicką, lecz nie daje funduszy na akcję sanitarną. — Papierowa opieka sanitarna.

Rosja sowiecka nie bardzo dba o zdrowie swych obywateli, albowiem stosunki sanitarne, które tam panują, są wprost rozpaczliwe. Rosję sowiecką śmiało nazwać można krajem niewygasających epidemii. Polska, jako bezpośrednio sąsiadująca z Rosją, zagrożona jest więc bardzo.

Kilka lat zaledwie przecięt temu, kiedyśmy w podarunku od Rosji otrzymywali na granicy całe pociągi trupów, repatriantów, rekrutujących się z najbiedniejszych warstw ludności. I dzięki tylko nadmiernym wysiłkom naszych władz sanitarnych, przy materialnej pomocy Ligi Narodów nie doszło do masowego przedarcia się szerzących się epidemii w Rosji.

Nie można też pocieszać się, aby ten smutny stan ulegał z biegiem lat gruntownej poprawie, gdyż ich statystyka rządowa, zestawiona za 9 pierwszych miesięcy 1924 głosi, że zmniejszyła się wprawdzie liczba zaszłańców na pewne epidemie, inne natomiast wykazują znaczny przyrost w porównaniu z roku 1923. Ale i te nawet, które wykazują pewien postęp, wcale jeszcze są znaczne, aby nie mogły budzić poważnych obaw i nie wymagały wyteżonej walki dla ich zupełnego wymarcia.

Tyfus plamisty, powrotny i ospa wykazują poprawę, licząc kolejno wypadków 100 253, 41 545 i 23 027, chociaż w niektórych guberniach epidemie te wzmożyły się, jak np. w Archangielskiej, Samarskiej i republikach tuziemczych.

Liczba chorych na tyfus brzuszny, w porównaniu z r. 1923 nie uległa żadnej zmianie, dochodząc do 90 000. Natomiast wszystkie inne choroby infekcyjne wykazują znaczny przyrost. I tak czerwonka doszła do 270 837 wypadków, to jest o 80 000 więcej niż w roku 1923, szkarlatyna wykazuje 100 625 chorych, z czego w samej Moskwie — 9 023, dyfterja, notowana jest w 38 145 wypadkach (r. 1923 — 32 822), a odra wzmożyła się w dwójnasób, dając 154 309 zaszłańców.

Influenzy naliczono 1 081 461 wypadków (w r. 1923 — 605 483), a epidemia malarji doszła do olbrzymiej cyfry — 4 714 602 chorych.

Zwiększa się też w ostatnich czasach, zwłaszcza na Ukrainie epidemia śpiączki, zarejestrowanej w 1876 wypadkach (w r. 1923 — 743).

Jak wynika z powyższego zestawienia, stan zdrowotny w Rosji sowieckiej wcale nie jest pomyślny, a szybkiej zmiany narażenie nie należy się spodziewać. Okropne warunki życiowe, najniższych warstw proletariatu, bród w wężeniach i różnych przytułkach — stanowią doskonale podłoże dla rozwoju przeróżnych chorób, wyeliminowany zaś na chlebie bolszewickim organizm ludności nie daje należytej odporności i ochrony, stając się przeciwnie bardzo podatnym na zaszłańców. A

przytem brak środków odpowiednich i energii odpowiedzialnych organów nie pozwalają na gaszenie ognisk zaraz, stale w pewnych rejonach grasujących.

Istnieje wprawdzie od samego początku rządów bolszewickich — ministerjum zdrowia („narkomzdraw“), działające jednak „gubzdrawy“ i powiatów urzędy zdrowia, na czoło ich jednak wysuwa się kandydatów nie według fachowej wiedzy, lecz prawomyślności politycznej, wobec czego na stanowiskach kierowników gubernialnych urzędów zdrowia spotyka się felcerów i akuszerki.

Wszędzie rzuca się w oczy brak programu, a istniejące programy nie znajdują należytych wykonawców. Brak inicjatywy i biurokratyzm kancelaryjny, polegający na mechanicznem załatwianiu różnych papierków, stanowią jedną z głównych wad urzędów zdrowia.

Najgorsze stosunki sanitarne panują po wsiach. Okręgi lekarskie (uczastki) nie posiadają tam bowiem zupełnie lekarzy, a szpitale zamyka się jeden po drugim. Np. w gub. Nowonikołajskiej pod koniec 1923 roku na 28 okręgów lekarskich i 77 punktów felcerskich z 481 łózkami — było wszystkiego 9 lekarzy i to nierównomiernie po powiatach rozdzielonych tak, że narzeczony powiat Kargaeki nie miał ani jednego lekarza. W Omskiej zaś gubernji jedno łóżko szpitalne przypadało na 2 152 osób, a w niektórych powiatach gub. Irkuckiej nawet i na 5000. Tam też jeden lekarz przypada na 17 000 mieszkańców.

Rząd sowiecki, który wydaje olbrzymie sumy na propagandę bolszewicką zagranicą, nie daje funduszy na akcję sanitarną wewnątrz państwa, obcinając niemiłosiernie przedkładane przez „gubzdrawy“ preliminarze wydatków. Typowym przykładem jak bolszewicy dbają o zdrowie ludności, jest zamknięcie słynnej na całą Syberję lecznicy psychiatrycznej w Tomsku, która jeszcze w roku 1917 dawała schronienie 2400 umysłowo chorym. Zamknięcie zaś nastąpiło z powodu braku środków, potrzebnych na jej utrzymanie.

Oczywiście wyjeżdżając od czasu do czasu komisje kontrolne, których działalność polega jedynie na konstataowaniu faktów, gdyż raporty ich giną w powodzi papierów u władz centralnych.

I tak wygląda nie tylko w jednej części Bolszewji, ale w całej Rosji. Jest to papierowa opieka higieniczna, której brak rzeczywistych podstaw. I dlatego na długie jeszcze lata będzie Rosja obecna niebezpieczeństwem nie tylko moralnem, ale i higienicznem, grożącym tak przez swą agitację bolszewicką, jak przez swe choroby zaraźliwe zdrowotności nie tylko Europy, ale i całego świata.

Z harcerstwa.

— WYCIECZKI ZAGRANICZNE HARCERZY W LECIE 1925 R. 2 wielkie złoty Z.H.P. w Warszawie i Międzynarodowy w Kopenhadze, które w rokueszłym były godnymi uwagi wydarzeniami znacznie ożywiającymi życie tak wewnątrz organizacji jak również nawiązującymi kontakt z analogicznymi organizacjami zagranicą. Goszcząc n siebie różne delegacje pokazaliśmy im naszą organizację i nasz kraj, co było tem ważniejsze, że te delegacje pierwszynie po raz pierwszy zetknęły się z nami osobiście i to na naszym terytorjum. Złot w Kopenhadze pokazał, co niemy w porównaniu z innymi organizacjami. Widocznie że obydwie te zetknięcia się z nami wypadły dla nas pomyślnie skoro otrzymaliśmy z wielu krajów zaproszenia, aby nasze wycieczki skierować do ich krajów. Jak dotąd skorzystaliśmy z następujących zaproszeń i jak już obecnie nam wiadomo latem wyruszą wycieczki harcerskie do Anglii, Francji, Szwajcarii, Jugosławii i Włoch.

Wycieczka udająca się do Anglii korzystać będzie całkowicie z gościnności Angielskiej od chwili wyładowania w Anglii, opłacając tylko koleje i to ze zniżką 50%. Będzie to pierwsza nasza wycieczka do Anglii, (o ile nie będziemy liczyć drużyny polskiej na zlocie w 1918 r. w Birmingham, oraz pojedynczych wizyt naszych skautów w Londynie.)

Wycieczka do Francji zapowiada się bardzo ładnie i otrzymaliśmy już wiadomość, że nasi francuscy bracia postarają się poczynić daleko idące udogodnienia i ułatwienia harcerzom polskim w podróży i pobycie.

Wycieczki do innych krajów również będą bardzo ciekawe, że już nie wspomnę o wycieczce do Włoch, która ze względu na „Rok Święty“ jest specjalnie poogajająca.

W lecie r. b. po raz pierwszy harcerze odwiedzą skantowe schronisko turystyczne w Kanderstg w Szwajcarii, miejsce w którym za 1 i pół roku odbędzie się Międzynarodowa Konferencja Instruktorska. — Ktoby chciał zaznajomić się bliżej z organizacjami zagranicznymi, organizacją naszą i systemem tych wycieczek odsyłamy go do „miesięcznika wydawanego przez Naczelnictwo i Komisję Dostaw Harcerskich pod tyt. „Harcemistrz“ Traugutta 2, Warszawa“.

Z ruchu kupiectwa.

— Starogard. Zebranie Towarzystwa Kupców Samodzielnich odbyło się dnia 11 marca pod przewodnictwem p. B. Kurowskiego w obecności 27 członków. Po złożeniu sprawozdania ze Zjazdu Okręgowego w Pelplinie i z zebrania Pom. Izby Handlowo-Przemysłowej w Starogardzie uchwalono wzięść gremialny udział w tegorocznym Targu Poznańskim.

Następnie omówiono sprawę Centrali Handlowej Banku Powiatowego w Kościerzynie i uchwalono poprzeć starania tamt. Towarzystwa Kupców Sam. oraz dyskutowano nad sprawą akcydensji celnej koncesyj wyszynkowych i monopolowych. Po wyczerpaniu porządku obrad prezes podziękował obecnym członkom za liczne przybycie i zamknął obrady hasłem: „Cześć Kupiectwu“!

— Zebranie kupiectwa w Chełmnie. Miejscowe Towarzystwo Kupców Samodzielnich odbyło w dniu 12 bm. swe posiedzenie przy liczny udział członków. Prezes p. Chmurzyński po zagajeniu zebrania uczcił w gorących słowach śp. Józefa Tomaszewskiego, założyciela i długoletniego prezesa Towarzystwa i członka Zarządu Głównego. Następnie Kierownik Centrali Związku p. dr. Rzepecki przedstawił projekt rządowy w sprawie nowelizacji podatku obrotowego i zapoznał z najnowszymi projektami zmian w rozporządzeniu Prezydenta Rzeczypospolitej o koncesjach tytoniowych i spirytusowych.

W dyskusji przemawiali pp. Pilarski, inż. Dziedziul, dyr. Zawojski, Kasztelan, Muchowski i dyr. Wesołowski. W wolnych wnioskach p. Wierzbowski wskazał na trudności, jakie wywołuje wypłata przez Urzędy państwowe wielkich sum w bilonie.

— Posiedzenie „Razapolu“. Posiedzenie „Razapolu“ Rady Zw. Tow. Kup. Zachodniej Polski odbyło się w Poznaniu w dniu 7 marca. Związek nadnotecki reprezentował dyr. Masiak, pomorski dr. Rzepecki, poznański prezes Mazurkiewicz i śląski inż. Kopieczny.

Rada postanowiła poczynić kroki celem uzyskania reprezentacji w Państwowej Radzie Kolejowej, uchwalila jak najintensywniej poprzeć Zjazd Kupiectwa w Grudziądzu w dniu 29 czerwca oraz ponownie domagać się ulg taryfowych dla zwiedzających Targi Poznańskie. Rada uchwalila przystąpić imieniem „Razapolu“ do Naczelnej Rady Zrzeszeń Kupiectwa Polskiego w Warszawie pod warunkiem, że wejdą do niej wszystkie organizacje polskiego kupiectwa i że „Razapolowi“ przypadnie 50 proc. mandatów. Wypracowano następnie projekt budżetu dla Rady Naczelnej i uchwalono poczynić kroki, aby znnowelizować ustawę niemiecką o nadzorze rządowym z 1916 a to przez wprowadzenie zmian na wzór niemieckiej noweli z 1922 r. Obrady Rady trwały przez cały dzień.

— Zjazd okręgowy w Chojnicach. Związek Towarzystw Kupieckich na Pomorzu urządza trzeci z kolei Zjazd Okręgowy w Chojnicach w dniu 29 marca. W Zjeździe wezmą udział towarzystwa z Brus, Czarska, Sepólna, Tucholi i Wiecborka. Na zjeździe zostaną wygłoszone referaty na tematy żywo obchodzące Kupiectwo.

Czy potrafimy się obronić w przyszłej wojnie?

OBRONA PRZECIWGAZOWA w POLSCE.

Podczas gdy na zachodzie Europy wrota praca w laboratorjach chemicznych, w Polsce prace nad środkami obronnymi przed niebezpieczeństwem gazowym wolno psuwają się naprzód. — Przygotowania Anglii. — Ameryka jest przewidująca.

Grudniadz, dnia 21 marca.

Srodki techniczne przyszłej wojny dochodzą do wprost nieprawdopodobnych wyników i doskonałości. Wszystkie atuty, które będą decydowały o wygranej, spoczywają dziś w rękach uczonych, a pomysły ich zdają się niestety tylko do tego, aby wynaleźć sposoby jak najniezawodniejszego, choćby w okrutny sposób zniszczenia przeciwnika.

Jedną z takich straszliwych broni, które na wielką skalę będą użyte w przyszłej wojnie — będą gazy trujące. Wszędzie w innych państwach nastąpił podział pomiędzy rządem a społeczeństwem i wzięto się energicznie do pracy, aby z jednej strony przeciwstawić wynalazcom nieprzyjaciela swoje wynalazki, a z drugiej, aby wynaleźć skuteczną obronę przeciw niespodziewanym atakom wroga.

Tak samo powinno być u nas. gdzie kraj nasz ze wszystkich stron jest otwarty i graniczy z państwami, które tylko czekają stosownej chwili, aby nas zaatakować.

Tymczasem jest pod tym względem u nas trochę inaczej.

Młode państwo polskie, mające do uwzględnienia tyle rozlicznych potrzeb, nie jest w stanie podolać pod każdym względem, spadającym na nie ciężarom finansowym, a tymczasem prace laboratoryjne pochłaniają wlekkie sumy pieniędzy, a także zakładanie specjalnych laboratorjów jest bardzo kosztowne. Społeczeństwo więc nasze, które powinno być żywo zainteresowane mającymi na celu obronę gazową na wypadek wojny, powinno wesprzeć rząd w jego wysiłkach. W Polsce istnieje „Towarzystwo samopomocy przeciw gazom trującym” i każdy Polak powinien

stać się jego członkiem.

Z Londynu np. donoszą o interesujących próbach dokonywanych z gazami trującymi i środkami zwalczania ich skutków. Próby te odbywają się obecnie w okolicy Salisbury. Znajduje się tam od niedawna chemiczny zakład doświadczalny, związany z działem lotnictwa

wojskowego. Zakład ten dla swych własnych doświadczeń buduje kabiny z grubego szkła, zamyka w nich wyszkolonych odpowiednio robotników, podczas gdy z samolotów rzucane są bomby z gazami trującymi. Recz oczywista, że do doświadczeń tych używane są tylko osoby, zgłaszające się na ochotnika. Wynik doświadczeń nie jest znany, albowiem ostanta go tajemnicą uzrzedowa.

Dla utwydatnienia, jak wielką wagę władze angielskie i społeczeństwo angielskie przykładają do prac tego rodzaju, wystarczy zaznaczyć, że kierownictwo wymienionego zakładu znajduje się w rękach 30 uczonych z uniwersytetów w Oxfordzie i Cambridge. Obecnie pracuje się tam nad wynalezieniem środków przeciwdziałających używanym dotychczas gazom trującym. Prace te sprężyć się prowadzone pod egidą rządu i zasilane finansowo przez szerokie warstwy społeczne, mogą osiągnąć tam wspaniałe wyniki. Jakże daleko, niestety, poza innymi krajami, znajduje się pod tym względem Polska, najbardziej na niebezpieczeństwo wojny narażona!

Albo np. Ameryka. Jakże zapobiegliwie stara się o dobre przygotowanie do ewentualnej wojny w przyszłości. Amerykanie nadzwyczajnie zdołali już rozwinąć w tym kierunku swoją technikę. Budują oni obecnie aeroplany, produkujące gaz. Motor takiego aeroplanu będzie zaopatrzony tylko w taką ilość benzyny, jaka jest potrzebna, aby aeroplan osiągnął określonego celu. Kiedy cel ten osiągnie, następuje automatyczne wyładowanie gazów wybuchowych i trujących. Taki aeroplan jest w stanie wytruć mieszkańców milionowego miasta i zniszczyć zupełnie nie tylko życie ludzkie i zwierzęce, ale także życie wszelkich roślin. Większość gazów wskutek swej ciężkości opada bardzo szybko i wdziera się do piwnic, kanałów, niszcząc nawet w podziemiach wszelkie życie.

Postępy dokonywane w tej dziedzinie zagranicą, tembardziej zachęcić nas powinny do finansowego pobierania prac podejmowanych u nas.

Rozprawa przeciwko posłowi Łańcuckiemu rozpoczęła się.

Lwów, 20. III. (A. W.) Dziś przed trybunałem przysięgłych, rozpoczęła się w Przemyślu rozprawa przeciwko posłowi komunistycznemu Łańcuckiemu. Jak wiadomo Łańcucki oskarżony jest o zdradę główną ozywianie do walki z brodną w ręku przeciwko rządowi polskiemu. Łańcucki odmówił w toku śledztwa odpowiedzi a przy zamknięciu śledztwa oświadczył, że odmawia zeznań na znak protestu przeciwko wytoczeniu sprawy przed sądem.

Na rozprawę przybyło kilku posłów ze skrajnej prawicy ukraińskiej oraz korespondent „Iswestii” Prokurator wniósł o tajność rozpraw. Trybunał przychylił się do tego wniosku, wobec czego publiczność opuściła salę i pozostało tylko trzech meżów zaufania. Przystąpiono do odczytywania aktu oskarżenia.

Sukces koncertów Paderewskiego.

Warszawa, 21. 3. (A. W.) Prasa angielska z w Anglii na rzecz Stow. Weteranów wojny światowej zadowoleniem stwierdza, że koncerty Paderewskiego przyniosły 15000 funt. szterlingów.

Polska posiada coraz więcej monet.

Monety przychodzące z zagranicy. — Jak pracuje polska mennica?

W ostatnich dniach przybył do Warszawy nowy transport monet, bitych w mennicy francuskiej. Transport ten zawiera 5 000 000 sztuk monet jedno-złotowych i 2 500 000 sztuk monet dwuzłotowych. Niezależnie od tego nadchodzi do Warszawy co tydzień około 1 000 000 sztuk srebrnych monet, bitych w Anglii.

Niezależnie od dziesięciu milionów monet jedno-groszowych, bitych z brązu monetarnego za granicą, które niebawem znajdą się w obiegu, polska mennica państwowa przystąpiła do bicia monet jedno- i dwu-groszo-

wych. Po nasyceniu rynku bilonem najdrobniejszym, mennica bić będzie brązowe pięciogroszówki, które zastąpią znajdujące się obecnie w obiegu monety z metalu żółtego.

Polska mennica państwowa przystępuje do przygotowania stempla do srebrnych pięciozłotówek. Nowa moneta z jednej strony przedstawiać będzie postać królowej Jadwigi, składająca przysięgę na Konstytucję, a po drugiej stronie będzie przedstawiała orla państwowego.

„Widma”.

Z bogatej spuścizny, jako po sobie zostawił Stanisław Moniuszko, jest bardzo wiele dzieł szerszemu ogółowi zupełnie nieznanym.

Nie zamierzam wdawać się w uzasadnienie tego stanu rzeczy, stwierdzam tylko fakt, że ogół sędzi. iż znając „Halke”, „Straszny Dwór” i „Hrabine” — zna całego Moniuszke. Nie! i jeszcze raz nie! Poza wspomnianymi trzema operami pozostaje długi spis dzieł muzyki dramatycznej niestety nie wykonywanej częściej, a przez to samo muzykalnemu ogółowi nieznanym. W całej rozciągłości sprawdza się u nas myśl poety: „Cudze chwalcie, swego nie znacie”. A powinniśmy znać i oceniać Moniuszke, jak on na to zasługuje. Wysoka wartość pomysłów lirycznych, piękno inwencji i cudownych melodii powinny szczerą nam sprawiać radość i ukochane powinny być przez nas więcej niż wszystkie „romansy cygańskie”, walczyki czy też do melodji przeróżnych foxtrotów fabrykowane wierszydła. A jest u Moniuszki w czym wybierać. Pozostawił on tylko 262 pieśni świeckich prócz równie po- każnej liczby pieśni kościelnych.

Podobnie wielki wybór pozostawiają jego opery i muzyka dramatyczna wogóle. Słusznie zupełnie profesor Dr. Z. Jachimecki w doskonałej monografji o Moniuszce wyraża się: „Moniuszko zastał operę polską drewnianą, a zostawił murowaną”. Do coraz rzadziej wykonywanych utworów Moniuszki należą „Widma”

We wspomnianej monografji Dr. Jachimeckiego spotykamy następujący opis „Widm”:

„Widma, to ze względu na cenzurę rosyjską tak nazwana przez Moniuszke druga część „Dziadów” Adama Mickiewicza. Długo nosił się Moniuszko z myślą napisania muzyki do tej części Dziadów, która obejmuje sceny w kaplicy cmentarnej, prastary obrządek wywoływania duchów. Na Moniuszke ta część największe wywarła wrażenie. Muzykę do „Dziadów” pisał Moniuszko z myślą o koncertowej formie wykonania jej — lecz dramatyczny żywioł, tkwiący w poezji Mickiewicza narzucił mu tendencję właściwą dziełom teatralnym. Bez uszczerbku więc w jeden i drugi sposób wykonywane być mogą „Widma”.

Długo lata wykonywano „Widma” we formie koncertowej. Dopiero w roku 1878 Jan Dobrzański, dyrektor teatru lwowskiego wpadł na pomysł zaadaptowania „Dziadów”. Okazało się wtedy, że jest to najbardziej właściwy sposób interpretacji dzieła. Dzięki temu jednak, że Moniuszko nie liczył się z warunkami teatru — partytura „Widm” przepelniona jest efektami chóralnymi. Chóry mają tu do pokonania wirtuozyjne trudności.

Rozpoczynają się „Widma” itradą orkiestralną. Naidyskretniejsze dźwięki kwintetu smyczkowego w tempie largo, roztańczają nastroj nabożny, skupiony, a tajemniczy, głęboki ton dzwonu podkreśla wyraźnie miejsce odbywania „Dziadów”. W dalszym ciągu ilustruje uwertura trzy wywołane przez Guślarza „Widma”: Dwoje aniołków, lecących do „mamy”, Upióra, niedobrego Pana i Widmo dziewczyny wiejskiej, Zosł. Każdy

Literatura i sztuka.

Spiew Niemców o Królu Bolesławie Chrobrym.

Rok obecny, tak wielką rocznicę niosący, narzuca siłą rzeczy pewne analogie i porównania. Zestawienie sytuacji Polski, w jakiej znajdowała się przed 900 laty, a w jakiej znajduje się obecnie, analogie te uwypukla; nadając mu ton dyktatyzmu dziejowego, co nie ma dla nas znaczenie dla nas w chwili obecnej.

Postać Chrobrego, tego króla, przed którym drżeli wrogowie, z jednej wyciosana brwiv, urasta w oczach naszych do symbolu przewodniej idei naszych dzieł.

Król Chrobry skupia w czynie swojego życia pierwiastek słowiański, który w niezachwianem dążeniu przeciwstawia się żarłocznemu pierwiastkowi germańskiemu.

Jaka obawa napawał Chrobry wrogów, daje nam poznać pierwszy kronikarz, notujący po łacinie wypadki zaszłe w Polsce, Gall — Anonim.

Podajemy odnośny wyjątek z jego kroniki w tłumaczeniu Romana Grodeckiego, oraz cytujemy za Gallen „Pieśń Niemców o Królu Bolesławie”, której bardzo dobre tłumaczenie wierszem zdolnego poety Józefa Mirskiego, pojawiło się w „Kurjerze Lwowskim”.

„Obawiano się Bolesława w dzień i w nocy, ciągle mając go w pamięci; ostrzegano się wzajem: „Bolesław nie śpi!”. Gdy się ukazał jakiś gajk lub zarosła, wołano: „Strzeż się, tam czyha Bolesław!”. Nie było miejsca, o którymby nie przypuszczano, że tam się ukrywa Bolesław. W ten sposób dręczył ich bez wytchnienia, porywając niejednokrotnie po kilku, raz z czoła pochodu, to znowu z tyłu, innym razem zaś z boków nastając. Dlatego też wojownicy cesarscy bez przerwy cały dzień szli w pełnym rynsztunku, spodziewając się wszędzie i ciągle zjawienia się Bolesława. W nocy spali wszyscy również w pancierzach, lub też stali na stanowiskach, inni ohywatele strażę, inni przez całą noc obchodzili dokoła, inni wołali: „Czuwajcie, pilnujcie, strzeżcie się!” — wreszcie inni śpiewali o dzielności Bolesława piosenkę w te słowa:

(„Kronika Polska” przet. Roman Grodecki).

Hej, władcy Bolesławie, wodzu nad wsze wodze,
co wdy bronisz ziemie swojej i meźnie i srodze!
Widno sam nie syplasz chyba i nam też snu
wzbramiasz,
bo i dnem nas i po nocy i o świcie ganiasz.

Zdało nam się, że cie iacno ze ziemie wyżeniem,
a ty nas zamkniętych dierzysz jakoby więzieniem.
Słuszna przeto, by kneż taki ziemia władał całe,
gdy sam garść ma a woisk mnogość bije tak
wspaniale.

Cóżby zasie, gdyby wszystkie siły swe powołał,
ani by mu cesarz w polu dostać nie wydołał.
Godzien pan ten dostojności króla i cesarza,
jeżli z garścią tłumy wrogów tak liczne poraża.

A toć jeszcze nie odsapnął z tej pomorskiej wojny,
już nas za zuchwałość naszą udreca nieznoiny
Bo, miast witać go w triumfie, gdy wrać w ob-
czyny,
myśmy chytkiem zamyśliłi zbawić go ojczyzny.

On z pogany toczył boje zacne i godziwe,
my zaś wiedźlem z chrześcijany wojny obelżywe.
Jemu przeto Bóg przewagi daje, jego strzeże,
a z nas za nieprawość naszą słuszna pomsta bierze.

Z oryginału łacińskiego przełożył
Józef Mirski.

Rozpowszechniajcie „Głos Pom.”

zasadniczy pomysł Moniuszki wyrasta wprost z nastroju poezji. Kiedy chór zgromadzonych w kaplicy zaintonuje ponuro: „Ciemno wszędzie”, zdaje się, że melodia ta wydobyla się z ich piersi samorzutnie, bez udziału kompozytora, pod wpływem bezpośrednim wrażeń, jakie tajemniczość tej chwili stwarza w obecnych. Recytatywne zaklęcia Guślarza, rzucone są na tło instrumentalne o najtrafniej dobranych tonach lokalnych i świetnie zharmonizowanych odcieniach. W scenie z „Widmem” niedobrego pana osiągnął Moniuszko wyraz demonicznej grozy, jakiej w tym stopniu napięcia emocjonalnego nie przyszło mu skomponować w żadnej operze. Chór w tej scenie robi wrażenie wstrząsające.

W historii muzyki ogólnie-europejskiej zajmują „Widma” Moniuszki miejsce w szeregu cenniejszych kantat dramatycznych i mogą być, wstawione obok Schumanna „scen z Fausta, Goethego” lub jego „Pielgrzymki Róży”, wreszcie obok „Legendy o św. Elźbiecie” Liszta i „Krzyżowców” Gadego.

Jak widzimy więc, „Widma” zasługują pod każdym względem na to, by szerszy ogół je poznał. U nas podjęło się Tow. Spiew. „Lutnia” wstawić „Widma” w porozumieniu z dyrekcją Teatru Miejskiego, o czym już donosiliśmy swego czasu.

Podkreślić tu musimy gotowość, z jaką dyrekcja Teatru podchwyciła tę zbożną myśl „Lutni”, a obie strony dokładają usilnych starań, chcąc pod każdym względem godnie stworzyć ramy dla dzieła naszego nieśmiertelnego „Moniuszki”.

Edaw.

Okolo pomorskiej wystawy Rolnictwa i Przemyslu.

W dniu 16 marca br. z inicjatywy Dyrekcji Pierwszej Pomorskiej Wystawy Rolnictwa i Przemyslu i przy czynnym współudziale Centrali Agencji Wschodniej w Warszawie zwołana została konferencja przedstawicieli prasy stolecznej w Warszawie, w której wzięli udział przedstawiciele całej prasy bez względu na kierunki i przekonania.

Zagalil zebranie p. Wł. Saryusz-Bielski, dziękując przedstawicielom prasy za tak liczne przybycie i zaznaczył, że głównym celem wejścia w bezpośredni kontakt z prasą stołeczną Komitetu Wystawy jest zainteresowanie prasy stołecznej Pomorzem, które dotąd było dość pobieżnie traktowane. Rezultatem takiego stanu rzeczy jest obecnie mało zainteresowanie życiem ekonomicznym i kulturalnym Pomorza społeczeństwa z innych dzielnic Polski, co niezmiernie szkodliwie odbija się na procesie scementowania Pomorza z organizmem państwowym polskim.

Okres 5-letni od powrotu Pomorza do Polski dzielnice tę zasadniczo przeobraził we wszystkich dziedzinach jej życia kulturalnego i ekonomicznego i Pomorze pragnąc dokonać wszechstronnego przeglądu polskiej kultury i polskiego stanu posiadania na Pomorzu, gorączkowo przygotowuje się do swej Pierwszej Pomorskiej Wystawy Rolnictwa i Przemyslu, która otwartą będzie 26 czerwca br. w Grudziądzu.

Przegląd ten sił Pomorza winien zainteresować najszerze sfery społeczeństwa polskiego, które winno gruntownie poznać Pomorze i nawiązać z niem jaknajściślejszy kontakt.

Dyrektor Wystawy zwraca się więc z apelem do prasy stołecznej o przeprowadzenie na łamach swych pism propagandy Pomorza, tej jedniei z najważniejszych dzielnic Rzeczypospolitej, atakowanej w obecnej chwili przez wrogów naszych na arenie międzynarodowej dyplomacji. Rezultatem tej propagandy winna być jak najlichnější frekwencja wszystkich sfer społecznych z całej Polski na Pomorskiej Wystawie. Zbytecznym zdaje się dowodzenie doniosłych skutków tej akcji w znaczeniu państwowym.

W odpowiedzi na przemówienie Dyrektora Wystawy zabrał głos p. poseł redaktor Sądzevicz, który zaznaczył, że myśl i program rzucony przez Dyrektora Wystawy całkowicie znajdują uznanie i poparcie prasy stołecznej i oświadczył w imieniu całej prasy warszawskiej, że sprawą tą usilnie się zajmą w myśl poruszonych przez Dyrektora Wystawy zasad. Prócz tego poseł Sądzevicz oświadczył, że prasa bardzo licznie odwiedzi Wystawę Pomorską i da jej należyty rozgłos tak pod względem ekonomicznym jak kulturalnym i politycznym.

Następnie zabrał głos redaktor Józef Sjeciński, prezes Związku prasy prowincjonalnej, który dołączył się całkowicie do wywodów posła Sądzevicza i zapowiedział jak najintensywniejszą propagandę Pomorza i Pomorskiej Wystawy w prasie prowincjonalnej oraz dołoży wszelkich starań do zorganizowania jak najlichnějších wycieczek na Pomorską Wystawę.

Z kolei zabrał głos Naczelnny Dyrektor Agencji Wschodniej

p. A. Szczepaniak, który nawiązując do przemówienia p. posła Sądzevicza złożył deklarację udzielenia raz na tydzień obszernego samochodu dla przedstawicieli prasy stołecznej dla wycieczek na Pomorze w celu zaznajomienia się ze stanem ekonomicznym i kulturalnym Pomorza, przeprowadzenia szeregu wywiadów z wybitnymi przedstawicielami tej dzielnicy i następnie na mocy tego zebranego materiału jaknajdokładniej społeczeństwo polskie uświadomić o znaczeniu dla Polski Pomorza. Deklaracja Dyrektora A. Szczepaniaka spotkała się z ogólnym aplauzem przedstawicieli prasy i już w najbliższym okresie należy oczekiwać zapowiedzianych wycieczek prasowych. W dalszym ciągu swego przemówienia p. Szczepaniak powiadomił zebranych, że Komitet Wystawy wznosi specjalny pawilon przeznaczony dla prasy, w którym Agencja Wschodnia urządzi kolumbarz wszystkich dzienników polskich i urzędzonym będzie w tym pawilonie specjalny gabinet dla prasy dziennikarskiej. Plany tego pawilonu zostały okazane zebranym, a stylowa chata kaszubska spotkała się z ogólnym uznaniem.

Następnie przedstawiciele prasy zwrócili się do Dyrektora Wystawy o przedstawienie ogólnego zarysu Wystawy Pomorskiej jej rozmiaru, ustawy i rozgrupowania.

W wyczerpującym powtórnym przemówieniu swoim Dyrektor Wystawy określił zasady, jakimi kierował się Komitet Wystawy w organizacji Pomorskiej Wystawy i na planie przedstawił rozmieszczenie poszczególnych grup wytwórczości pomorskiej, uzupełniając informację charakterystyką poszczególnych gałęzi rolnictwa, przemysłu i rzemiosł. W zakończeniu położył nacisk na organizację działu morskigo i wybitną pomoc rządową w tym względzie oraz na bardzo szeroko ujęty i mogący się poszczycić pierwszorzędnymi eksponatami dział kultury i sztuki pomorskiej. W zakończeniu zebrania Dyrektor Wystawy udzielił kilka wywiadów przedstawicielom prasy zawodowej, tyjących się poszczególnych działów Wystawy.

Zebranie o ożywionym i miłym nastroju przeciągnęło się od godziny 8-mej poza północ i przy rozstaniu żegnano się „Do widzenia na Pomorskiej Wystawie“.

* * *

— **PODKOMITET MORSKI.** Na posiedzeniu Podkomitetu Morskiego w Warszawie w dniu 17 marca br., w którym wzięli udział komandor H. Pistel z Min. Przem. i Handlu, dr J. Borowik i dr. Fr. Lubecki z Min. Roln. i D. P., architekt Müller z Ministerstwa Robót Publicznych i Dyrektor Wystawy Wł. S. Bielski zatwierdzono projekt pawilonu w kształcie latarni morskiej i ustalono jego budżet. W najbliższych dniach będzie ogłoszony konkurs ofert na budowę pawilonu.

Ważne zebranie Pomorskiego Towarzystwa Rolnego, które się odbyło w Grudziądzu wykazało luźny związek i słabe zrozumienie celu i Pomorskiej Wystawy Rolnictwa i Przemyslu. Jedyne rzeczowy i energiczny apel Prezydenta Pom. Izby Rolniczej Dr. Osden-Tempskiego skierował na właściwe tory dyskusję uczestników o Pomorskiej Wystawie.

Współczesne pokrycia dachów.

W ostatnich czasach spotykamy w Polsce dawno już na Zachodzie znane pokrycie dachów z łupku. Jest to wyjątkowo trwałe, odporne na zmiany atmosferyczne, absolutnie niepalne i wysoce estetyczny materiał do krycia, nie wymagający ani podkładów z papy, ani kosztownej szatówki, gdyż daje się kryć wprost na łątach.

Zaznaczyć należy z całym naciskiem, że łupek przykrywa szczerlnie powierzchnię dachu i nie przepuszcza zimna i wilgoci.

Łupek jest produktem naturalnym, a bogate jego pokłady znajdują się w południowej Francji, eksploatowane przez firmę François Tardy & Cie, skąd wielkie partje nadchodzi obecnie za pośrednictwem wyłącznego sprzedawcy „Materiał Budowlany” Tow. Akc. w Poznaniu, Oddział w Toruniu, ul. Król. Jadwigi narożnik W.-Garbar, telefon 643.

Dzięki wyżej wspomnianym, wysokim zaletom pokrycia z łupku francuskiego, który bez porównania przewyższa wszelkie tego rodzaju materiały z kopalni innych krajów, zyskuje u nas coraz większe koła zwolenników i przy nadchodzącym sezonie budowlanym zajmie niewątpliwie pierwsze miejsce wśród innych materiałów do krycia.

W najbliższym czasie łupkiem kopalni François Tardy pokryta będzie nowa olbrzymia hala Targu Poznańskiego, a niewątpliwie dzięki zabiegom placówki polskiej, cały szereg instytucji państwowych, miejskich i prywatnych z całej Rzeczypospolitej Polskiej zaliczy łupek francuski do najtańszych i najlepszych materiałów do krycia.

Nadmienić wypada, że łupek francuski, z którego wyrabiane są m. i. tabliczki szkolne wysokiej jakości, kalkuluje się taniej od wielu dachówek palonych, dających znacznie mniej estetyczne i mniej trwałe pokrycie dachowe.

1345

— **JENJCZE W SPRAWIE TRANSAKcji CUKROWYCH Z SOWIETAMI.** W związku z wiadomością naszą z dnia 18 bm., o zakupie przez misję sowiecką 14.500 ton cukru dowiadujemy się, że na skutek kolosalnych zapotrzebowań cukru w Rosji, dochodzących do 300.000 ton w sezonie bieżącym, misja handlowa sowiecka pragnęła zakupić w Polsce jeszcze 50.000 ton cukru. Transakcja nie doszła do skutku ze względu na to, że Bank cukrowników zażądał podobno o 9 szylingów drożej od cen światowych. Zwyczaj ta spowodowała, że cukier wyżej wymienionej ilości zakupiony został w Niemczech.

— **HANDLOWE TRANSAKcje Z ROSJA.** Z wiarygodnego źródła donoszą nam, że misja handlowa przy ambasadzie sowieckiej w Warszawie jest centralą zakupów dla Rosji sowieckiej na całą Europę. Stan ten ma być niejako dowodem, że Polska mogłaby dostarczyć dla potrzeb Rosji sowieckiej najwięcej towaru, gdyby miała na składzie, dostateczne ilości przedmiotów, zapotrzebowań rosyjskich, oraz gdyby przemysłowcy i instytucje handlowe polskie doszły do porozumienia, co do warunków dostawy i warunków płatniczych. Wszystkie transakcje z Rosją sowiecką zawierane są franko stacją Zdobunowo.

Dowiadujemy się, że przedstawiciele hut górnośląskich zakupili za pośrednictwem misji handlowej przy ambasadzie sowieckiej w Warszawie 250.000 ton rudy żelaznej dla potrzeb metalurgicznego przemysłu Górnego Śląska. Jak nam informują, operacja ta wynosi od 500.000 do 1.000.000 funtów sterlińskich.

Repertuar Teatru Miejskiego.

SOBOTA: — „DJABEL I KACZMARKA“ (premiera).

Echa strasznej katastrofy w Ameryce.

Szalejący orkan zabił 2000 a ranił ciężko 3000 osób. — Część Illinois wygląda jak masa gruzów.

Berlin 20. 3. (PAT.) Według ostatnich wiadomości z Ameryki, katastrofa będąca następstwem orkana pociągnęła za sobą o wiele więcej ofiar, niż to można było sądzić na podstawie pierwotnych danych. Liczbę zabitych obliczają na blisko 2.000 osób, ciężko rannych zaś na 3.000.

Najsilniej orkan szalał w stanach Illinois, Missisipi i Indiana. Południowa część Illinois wygląda jak masa

gruzów. Jak podaje „United Press“, orkan rozpoczął się w okolicy Annapolis w stanie Missisipi i popędził rozległą równiną, która rozciąga się nad Missisipi w stronę zachodnią Wabas. Orkan przebieł przestrzeń 400 km. z południowego zachodu na północny wschód i ustał w okolicy Princetown w stanie Indiana. Szerokość przestrzeni objętej orkanem wyniosła 75 km.

STEFANJA ADWENTOWSKA.

SYN.

Powieść. 44

— Ty wiesz, że w zasadzie jestem przeciwny temu twemu małżeństwu, choć zawsze pragnąłem, żebyś się ożenił.

Czartyński podniósł na mówiącego zdziwione oczy chcąc wy badać, do czego zmierza.

— Nie mogę powiedzieć, żeby to było bardzo uczciwe małżeństwo, ale to twoja prywatna sprawa. Jednak jestem starszy i patrzę już na życie z pewnego odalenia. Mając przed oczyma dalsze horyzonty, widzę więcej, szerzej. Sam daleś mi prawo zajmować się losem Yvonki i twojego syna, więc... —

Czartyński trochę przyblądil i uciekał oczami.

— Ona postąpiła nadzwyczaj taktownie i szlachetnie, unikając ciebie dawniej i obecnie. Chciała ci oszczędzić przykrości i kolizji, ale to bynajmniej nie zmniejsza twoich obowiązków względem niej i chłopca.

— Rozumiem najzupełniej. — wybuchnął Leon podrażniony, — ale...

— Sądę, że bez żadnych „ale“ te obowiązki nie tylko rozumiesz, ale i przyjmujesz?

— Przyjmuję, — odpowiedział jak echo.

Hrabia zdawał się już zupełnie uspokojony tem wyznaniem, gdyż wstał i rzekł prawie wesoło, wciągając rękę do Czartyńskiego:

— W takim razie chodzi o prostą formalność. Może jestem stary nudziarz, ale daruj mi to i zrób, o co cię proszę. Dla mojego spokoju przyrzeknij mi, że ten chłopiec będzie zawsze twoim dzieckiem, że w każdym razie będziesz dbał o jego wychowanie i naukę, nie tylko z miłości, lub z fantazji, ale i z najmilszego obowiązku. —

Czartyński z pewnym drżeniem położył białą wypleszczoną rękę w wyciągniętą dłoń hrabiego. Głos jego był stłumiony, lecz pewny.

— Przyrzekam!

Ucisnęli się serdecznie za ręce i Mierzyński odrzucił zmienion ton uroczysty na zwykły gawędziarski.

— Bo widzisz, jesteś młody mimo wszystko, a ta twoja Nuna jest piękna. Nigdy nie można przewidzieć naprzód, co będzie. My starzy jesteśmy na to, żeby przewidywać i zapobiegać, ale młodzi tego nie lubią. Rozmawiając swobodnie, przeszli do przedpokoj.

Czartyński wkładał futro, a hrabia z przyjemnością przyglądał się szlachetnej postaci i arystokratycznej głowie. Po chwili rzekł:

— Na twoim ślubie będę, ale na weselu mnie nie zatrzymujcie, nie mogę!...

— Oczywiście, panie hrabio, potrafimy ocenić uprzejmość i życzliwość, — odrzekł, ściskając obie ręce staro-go hrabiego.

Wyszedszy na ulicę, Czartyński podniósł kołnierza, gdyż zaczął siekać deszcz ze śniegiem. Wskoczył do pierwszej spotkanej doróżki i kazał się wieźć na Nowogrodzką ulicę.

KONIEC I. CZĘŚCI

Część II.

ROZDZIAŁ I

Nuna w białej, jedwabnej sukni, otulając się miękkim, luźnym futrem, oparta na ręku Czartyńskiego, schodziła po tarasowych schodach usypanych kwiatami i zielenią do karety. Przy drzwiczkach oczekiwała ją matka, zapatrzona w nią, jak w tęczę. Nuna rzeczywiście olśniewała urodą. Jej błada z wrażenia twarz w otoczeniu misternie upiętego welonu, robiła wrażenie doskonale pięknej rzeźby. Siadła w milczeniu obok matki i patrzyła z pewnem zdziwieniem na pozostalego za szybą Czartyńskiego. Nagle kareta ruszyła i przed oczyma zaczęły jej migać zaśnieżone świerki, kasztany i topole.

Mimo pozornego spokoju serce jej biło mocno pod miękką tkaniną. Nuna czuła jakiś niewytłumaczony lęk, obawę, czy on aby wszadł do następnej, oczekującej karety, czy przyjdzie i czy napewno wszystko odbędzie się tak, jak trzeba.

Miała chwilę ochotę rozeźmiać się półgłosem na myśl, że stanie się za chwilę fakt nieodwołalny, fakt

wyłącznego posiadania go wobec Boga i ludzi. Postawiła na swoim. Stanie się to, co sobie wyobraziła malowała w myślach wtedy jeszcze, kiedy nie wiedział o tem nikt — nawet on.

Zdawało jej się nagle, że usłyszała dziwny jakiś obcy głos: — Kupiony!

Zadrzała tak silnie, że aż matka to zauważyła

— Niusiu, pewnie ci chłodno

— Nie, Maman.

— Okryj się lepiej futrem

— Merci.

Wokoło Nuny wirowały jakieś szalone myśli, czuła zawrót głowy i najchętniej oparłaby się wygodnie o poduszkę karety, gdyby nie welon, Nuna nie zepsuła sobie stroju. O nie! Musi być piękna. Tak, piękna, jak nigdy, żeby Leona olśnić, oczarować, zahypnotyzować...

Kiedy kareta stanęła i Nuna wsparta na ramieniu Zbigniewa weszła do kościoła, zaczął się dla niej jakiś taniec opętany. Słyszała jakieś pytania, widziała uśmiechy i w czyichś oczach łzy, ale nie mogła się zorientować, kto to był. — Dopiero gdy usłyszała ten dobrze znany, schrypnięty głos tuż, nad swoją twarzą — wtedy jakgdyby ktoś nagle dotknął banki mydlanej, czar prysnął i Nuna ujrzała maleńki kościółek, cały zawieszony girlandami, tłum osób niby znajomych i w daleki ołtarz jarzący od świec. Obok niej stał Czartyński. Był blady i widać było w jego twarzy głębokie wzruszenie, głos mu drżał.

Nuna uczuła nagle, że patrzy na nią jakoś dziwnie z zachwytem i jednocześnie z jakimś szalonym wzruszeniem. Wpatrując się w niego, zdawało się jej że widzi gorzki uśmiech w jego twarzy.

Znowu usłyszała ten straszny głos bez echa:

— Kupiony!

Uczuła, że ktoś ja bierze z dwóch stron pod rękę i prowadzi w stronę światła. Spojrzała zdziwiona, to Zbigniew i Marcin. Podprowadzili ją do samego ołtarza, do białej, atlasowej poduszki na schodku, na której uklękała. Po chwili obok niej uklęknął Czartyński i zaczęła się ceremonia.

(Ciąg dalszy nastąpi)

Sensacyjny proces o sprzeniewierzenia i oszustwo wekslowe.

Rezprawa przeciw pp. dyr. Kucharskiemu i Bialeckiemu, dyrektorowi i wicedyrektorowi tutejszego oddziału Polskiego Banku Handlowego.

Czytelnicy przypominają sobie wrażenie, jakie w mieście naszym nastąpiło, gdy rozeszła się wieść, że dyrektor oddziału tutejszego Polskiego Banku Handlowego p. Kucharski, oraz jego zastępca p. Białeckie na żądanie centrali w Poznaniu zostali aresztowani.

Panowie ci zostali następnie za kaucją zwolnieni, a teraz stoją przed sądem pod ciężkim zarzutem sprzeniewierzenia pieniędzy bankowych, oszustw wekslowych i lichwy.

Proces ten wywołał w mieście ogromne zainteresowanie, o czym świadczy wypełniona słuchaczami galeria. Oskarżeni bowiem znani byli nie tylko w kołach bankowych, posiadają wile, które coś w czasie dwuletniego swego urzędowania zakupili itd.

Oczywiście i grono świadków jest nader liczne z których zeznania członka gen. dyrekcji p. Eismunda dalej pp. Nehringa, Rzewuskiego brzmią na niekorzyść oskarżonych.

Materiał oskarżenia jest nader zawiły. obraca się w terminach bankowych. Słuchacze, nie obeznani z techniką i praktyką bankową, siedzą często jak na chińskim kazaniu.

Oskarżonym trzeba przyznać, że bronią się zgrabnie. Atakuje atoli prokurator państwowy nie tylko z wielką werwą, ale i przekonaniem, że występuje jako oskarżyciel przeciw niezdrównym stosunkom, panującym w bankowości za czasów inflacyjnych.

Sąd tworzą przewodniczący p. Łachecki, oraz sędzia zawodowy p. dr. Flach. Jako niefachowi zasiadają pp. dr. Rudkowski, Nowak i Kalinowski.

Widać, że pp. sędziowie wogóle, a szczególnie niefachowi z wielką uwagą wsluchują się w wywody za i przeciw, tembardziej, że oni (niefachowi) dopiero obecnie zapoznają się z całą sprawą.

Proces przerwany został wczoraj około godz. 11-ej wieczorem a dziś obrady rozpoczną się o 9/4

Pot tych kilku uwagach wstępnych podajemy przebieg obrad wczorajszych.

Akt oskarżenia.

Akt oskarżenia zarzuca p. Kucharskiemu i Bialeckiemu zbrodnię sprzeniewierzenia większych sum połączonych z oszustwem i nieuczciwością, jakiej się dopuszczali wspomniani panowie przez podnoszenie pieniędzy banku i obracaniem nimi na własną korzyść zgarniali oni lichwiarskie procenta do własnych kieszeni, przez nprawienie lichwy na własne konto odstraszacli klientów banku który ponosił na tych mających się z prawem manipulacjach ciężkie straty przez fałszowanie weksli itp.

Powysze sumy dotyczą następujących sum: 1657 zł, 300 dolarów, 127 dolarów, 2777 zł, 8 miliardów m. p., 2000 zł i wielu mniejszych pozycji.

Co mówią oskarżeni?

Oskarżony Bialecki tłumaczy się, że nie jest fachowym buchalterem, że nie znał instrukcji dyrekcji, wskutek czego kontownianie całego szeregu sum bez podkładek a jedynie na ustne zlecenie p. Kucharskiego uważał on za zupełnie logiczne i racjonalne.

Oskarżony Kucharski w sprawie wekslu p. Nehringa na 38 milionów twierdzi, że został on znieszczonej w zamian czego został wystawiony czek na 36 milj. jednak różnicy z tej manipulacji on do kieszeni nie schował.

Prokur.: Dla czego pan nie zawiadomił o tem centrali?

Oskarż. Kucharski: Zawiadomienie zostało wystawione.

Prok.: Jednak ugrzęzło w pańskim biurku.

Przew.: Jakże pan miał pokrycie na prowadzenie tych operacji kredytowych, prowadzonych na pańskie konto.

Oskarż.: Miałem majątek swój w akcjach.

Prok.: Które z dnia na dzień tracily swą wartość.

W toku rozprawy wychodzi na jaw, że cały szereg weksli były uważane przez osk. za transakcje prywatne, tymczasem wprowadzeni w błąd klienci, zwłaszcza p. Nehring i Powalowski uważali je za weksle oddziału Banku Handlowego. Na zarzut pobierania wysokich lichwiarskich procentów, stawianych oskarżonym przez p. Przewodniczącego i Prokuratora, oskarżeni zgodnie twierdzili, że inne banki brały również takie wysokie odsetki.

Operowanie lnnem sumami jak 300 dol., 127 dol. 38 milj. m. p. 12 tys. złotych polskich było tak zresztą przez oskarżonych przeprowadzone, w toku zaś obrad tak zresztą broń i uzasadnione, że postępowanie dowodowe nie dało zbyt wiele konkretnie uchwytnych dowodów obciążających. Dopiero zeznania kilku świadków okazały się dla oskarżonych mocno obciążającymi, zwłaszcza dla p. Bialeckiego.

Rozprawy.

Po zakończeniu postępowania dowodowego przystąpił sąd do przesłuchania świadków.

Pierwszym świadkiem był p. Eismund, obecny dyrektor Oddziału grudziądzkiego.

Przewodniczący: Kto przyjmował p. Bialeckiego i jaka funkcję pełnił on i p. Kucharski w Banku?

Świadek dyr. Banku Handlowego: Kierownikiem oddziału był p. Kucharski, jego zastępcą p. Bialecki.

Przew.: Kto decydował w banku o wysokości procentu sum wypożyczanych?

Św. Główny dyrektor. P. Bialecki i p. Kucharski bynajmniej nie byli do tego upoważnieni.

Przew.: Czy posiadał pan w banku pokwitowanie na sumę 36 milionów złotych.

Św.: Uwidacznia się to tylko w korespondencji, która jednakże nie została wysłana do centrali.

Przew.: Co się stało z czekiem na 38 milj. zł?

Św.: Przestał istnieć, w zamian czego powstało nowe obciążenie w wysokości 36 milj.

Pan Nehring jednakże nie chciał znać tego rachunku i długo się w niego wpatrywał. Powyższe konto musieliśmy uznać za fikcyjne.

Przew.: Do jakiej wysokości mógł się obciążyć p. Kucharski.

Św.: W granicach 2-miesięcznej pensji (570 zł miesięcznie prowadził — red.)

Przew.: Jak przedstawia się pozycja 300 dolarów, 127 dol. i 2775 zł p.p.?

Św.: Nigdzie te sumy nie figurowały.

Prokur.: Czy pan badał tę pozycję?

Św.: Tak, zakwalifikowałem je do kwot niewłaściwych.

Prokur.: Czy Szymek uznał kwotę 2777 złotych?

Św. Kategoriecznie zaprzeczył. P. Szymek nie uznaje tej pozycji

Po pewnym czasie wpadliśmy na to, że p. Kucharski pożyczal na własną rękę pieniądze bankowe i uprawiał lichwę. Jeżeli p. Kucharski tak jak twierdzi pożyczal własne pieniądze, wtedy takowe nie powinny były przechodzić przez księgowość banku. Operacje powyższe fiogwane były na rachunku Struga, Powalowskiego itd.

Wobec czego doszedłem do przekonania, że procenty od obracanych kapitałów banku p. Kucharski zatrzymywał dla siebie.

Istnieje korespondencja obciążająca. Tak np. weksel na 20 milionów został przeprowadzony przez konto wekslowe, mimo, że miała to być rzekomo prywatna tranzakcja p. Kucharskiego.

Przew.: Co pan na to p. Kucharski?

Oskarż. Jako pokrycie służył ten czek via Struga na 95 milj. m. p.

Rzeczoznawca: Po dłuższym badaniu ksiąg orzeka, że w tym wypadku nie widzi czynu karygodnego.

Adwokat: Czy było dla banku interesem ratować Szymka?

Świadek: Nie!

Firmy Powalowski, Nehring, Szymek, dzięki lichwiarskim manipulacjom p. Kucharskiego i Bialeckiego prowadzonych na własną rękę nie uznają swych zobowiązań.

Prokur.: Po przesłuchaniu p. Powalowskiego zastrzegam sobie rozszerzenie oskarżenia.

Adwokat: Jakże uposażenie otrzymywał p. Bialecki?

Św.: 240 złotych miesięcznie

Przew.: Z tego kupił p. Bialecki meble, konie i majątek ziemski?

Przew.: Tranzakcję p. Kucharskiego z Pochorskim, Nehringiem, weksel na 4700 milj. sumę 300 dolarów i 127 dol. zaksięgowane są bez podkładki, czy to jest zgodne z instrukcją?

Św.: Nie. Następstwa tego były dla banku smutne. Szymek np. powiedział, że uznaje tylko te swoje zobowiązania, na które bank ma podkładki.

Drugim z kolei świadkiem obciążającym świadkiem zwłaszcza p. Bialeckiego był p. Nehring.

Przew.: Jak się przedstawia sprawa z wekslem na 2000 złotych?

Świadek Max Nehring: Wekslu tego bym nie podpisał, gdybym był wiedział, że takowy jest wekslem prywatnym.

Prokur.: Kwestję wymuszenia podpisu i obciążenia na sumę 5000 złotych będą jeszcze poruszał przy przesłuchaniu p. Buchholza.

Jako 3-ci z kolei świadek zeznawał p. Buchholz kassier banku.

Przewodni.: Jak przedstawia się sprawa z kwotą 5794 zł. p. Möhringa.

Świadek Buchholz: P. Bialecki przyniósł mi dwa kwity czerwony rozchodowy podpisany przez p. Nehringa i żółty rozchodowy, który był bez podpisu, poczem pieniądze wypłaciłem mu z kasy.

Prok.: Kto miał weksle depozytowe w przechowaniu?

Św.: P. Janaszek.

Prok.: Czy mówiono w banku, że Szymek się chwieje.

Św.: Tak.

Zeznawały następnie urzędniczki banku, które specjalnego światła nie dorzuciły do sprawy, zwłaszcza, że nie pamiętają — jak zeznawały — przebiegu spraw. Jedynie panna Mardewska zeznawała, że kontowała za dyktandem p. Bialeckiego weksle, na 29 milj. 700 tys. marek, których następnie nie otrzymała, pomimo iż o nie się dopominała.

Po zeznaniach szeregu świadków, nie wnoszących nic nowego, zeznaje p. Szymek, który również nie wiele pamięta.

Prokurator: Czy to prawda, że pan przynaglony niezbędną potrzebą podpisywał weksle na 20 tys. a dostawał efektywnie 12—15 tys.

Św. Szymek odpowiada nie zdecydowanie.

Przew.: Czy w innych bankach liczone panu mniejsze procenta?

Św.: Nie.

Św. Powalowski oświadcza, że lichwiarskie procenta, jakie musiał opłacać za udzielone mu kapitały rujnowały go zupełnie.

Przew.: Jakże się przedstawia sprawa z wekslem na 20 milj.?

Św. Powalowski: Oddałem go Oddz. Ban. H. do zdyskontowania.

Dr. Rutkowski, sędzia niefachowy: Czy pan sobie nie przypomina oświadczenia p. Kucharskiego, który miał się wyrazić, że wyklada te pieniądze z własnej kieszeni?

Św.: Nie.

W liczbie świadków znalazł się też i p. dyr. Fröhlich Na pytanie przewodniczącego ile takowy otrzymał weksli do zdyskontowania, św. dyr. Fröhlich odpowiedział: „Otrzymałem 4 weksle“.

Przew.: Co panu wiadomo o wekslach p. Szymka.

Św. dyr. Fröhlich: Były zaikaszowane u mnie

Prokurator: Co p. Nehring o tych wekslach powiedział?

Św.: P. Nehring po okazaniu mu powyższych weksli przezeńmi zapytał się: „jak Pan do tych weksli przyszedł“ i twierdził, że musiał być one skradzione.

Bardzo obciążającym zeznaniem były odnowiedzi świadka Rzewuskiego.

BACZEWSKIEGO

1366

destylaty

Alasz

Bernardine

Chartreuse

John Bull

Żytnia kminkowa

Przew.: Komu pan te weksle podpisał bankowi czy prywatnej osobie?

Św. Rzewuski: Bankowi.

Przew.: Kto panu dał te weksle do podpisania?

Św.: P. Bialecki.

Przewodniczący: Jak pan to, panie Bialecki, wytłumaczy, pan mówił, że weksle są prywatne, tymczasem p. Rzewuski oświadcza pod przysięgą, że weksle te podpisywał bankowi.

Prok.: Czy podpisywał by pan ten weksel, gdyby pan wiedział, że jest on wekslem prywatnym?

Świadek: Nie!

Przesłuchania zakończone zostały o 11 godz. w nocy. Dalsze obrady toczą się dzisiejszej soboty.

Wiadomości bieżące.

KALENDARZ: Niedziela 22 marca Oktawiana.

Wschód słońca 6 1 zachód 6 14

Wschód księżyca 5 26 zachód 3 33

☪

—** Biblioteka i Czytelnia T. C. L. w Grudziądzu jest otwarta:

W Muzeum (ul. Lipowa nr. 28 i prz.) codziennie — z wyjątkiem niedziel i świąt — od godz. 5—7. Dla dzieci w środy i soboty od godz. 4—5.

Na Chełmińskiem przedmieściu w kancelarii parafjalnej (ul. Bydgoska nr. 10) w poniedziałki i czwartki od 4—5.

W Małym Taronie w niedzielę i święta po nabożeństwie.

—** Muzeum (ul. Lipowa nr. 28) jest otwarte w środy i soboty od godz. 12—2, w niedziele i święta od godz 11—2.

*

—** Z TEATRU MIEJSKIEGO. Społeczeństwo grudziądzkie uwierzyło nareszcie, iż posiada obecnie dobry teatr, każde bowiem przedstawienie ściąga coraz większe zastępy widzów.

Wczorajsze (czwarte) przedstawienie „Barona cygańskiego“ wypełniło teatr po brzegi, a oklaskom i bismom nie było końca. Orkiestra sprawuje się coraz dzielniej.

Dziś premiera komedji fantastycznej Stefana Krzywoszewskiego p. t. „DJABEL I KARCZMARKA“.

Jutro na przedstawieniu popularnym o godz. 3 1/2 po południu odegrana będzie opera-buffo Straussa p. t. „BARON CYGAŃSKI“. Zauważyć należy, iż operetka ta dostępna jest nawet dla młodzieży. Wieczorem po raz drugi komedja fantastyczna Krzywoszewskiego p. t. „DJABEL I KARCZMARKA“. Bilety w dniu jutrzejszym nabywać można od godz. 11 rano w kancelarii teatru.

—** Wykłady T. C. L. W dniu jutrzejszym t. zu. w niedzielę 22 bm. odbedą się w dwóch punktach Grudziądza i to w Gimn. Klas. o godz. 1/2 6 o „Chłopach“ Reymonta i na przedmieściu Chełmińskiem w sali restauracji p. Derdowskiego o godz. 6 o ziemi rodzimej z przeżrocami.

Za Komitet T. C. L. Ks. Jaranowski.

—** Niejasna sprawa. Komisarjat III. policji państwowej przytrzymał dziś rano na ulicy Biskupiej niejaką Czesławę Langowską z córką, również Czesławą liczącą lat 20, obie pochodzą z Prażnic. Aresztowane miały ze sobą tłumoczek, w którym znaleziono zwłoki nowonarodzonego dziecka. Starszą Czesławę Langowską odesłano narazie do więzienia a chorą matkę z niezłym dzieckiem odstawiono do szpitala; dochodzenia w toku! Istnieje bowiem podejrzenie dzieciobójstwa.

** Awantury nocne. Miasto nasze było świadkiem dwóch awantur wczorajszej nocy. W obu wypadkach przyczyną awantury było zbytne podochocenie alkoholem. Na ulicy Solnej jakaś kobieta upiwszy się zamecała spokój przechodniom, taki sam wypadek miał miejsce na ulicy Solnej, z tą tylko różnicą, że winowajca był pewien młody mężczyzna.

—** Targ dzisiejszy ze względu na niesprzyjającą pogodę jest mało ożywiony. Dowieziono z okolic mniej towarów zwłaszcza nabiału i warzyw. Również ruch kupujących jest bardzo niski. Ceny utrzymują się mniejwięcej na tym samym poziomie.

—** Kronika policyjna. Raporty policyjne notują w dniu wczorajszym trzy aresztowania. Jedną kobietę za nierząd i chorą, jedną kobietę i mężczyznę za pijanstwo.

—** Wyjaśnienie. Cech rzeźnicki miasta Grudziądz wyjawia w artykule pod tytułem „Mięso drożeje“ co następuje: Nieprawdą jest, że mięso podróżowało, natomiast prawdą jest, że mięso żadnego gatunku nie podróżowało ani nie drożeje. dowodem tego, że już od dnia 20 listopada 1924 r. nie nastąpiły wogóle żadne zmiany w cenie mięsa. — Cech zwraca publiczności uwagę, że na wyroby masarskie są ustalone cenniki, które w każdym interesie są wywieszane. Poza to oddaje się około 1000 kg. mięsa tygodniowo dla niezamożnej ludności, które na rzeźni będzie sprzedawane po cenie od 25 — 50 gr. za funt.

Osobnika, który widocznie stara się umyślnie zmniejszyć publiczność i wprowadzić zamęt przez podawanie takich artykułów, będzie się Cech starał oddać władzom sprawiedliwości.

—*

Tyle domieszczenie, które umieszczamy z miłą chęcią, widząc w niem dążenie do natychmiastowego uspokojenia społeczeństwa.

—** Likwidację mieszkań prywatnych w gmachach rządowych przeprowadzi Min. Rob. Publ. Dowiadujemy się, że na skutek uchwały Rady Ministrów poszczególne urzędy państwowe przystępują do rejestracji mieszkań prywatnych w gmachach państwowych, po zarezerwowaniu mieszkań dla celów reprezentacyjnych i służbowych pozostałe lokale winny być stopniowo opróżnione przy zastosowaniu przepisów o ochronie lokatorów oraz w miarę budowania domów dla urzędników. Likwidację mieszkań prywatnych w gmachach rządowych przeprowadzać będą organy Min. Robót Publicznych.

—** Paszporty zagraniczne. Ministerstwo spraw wewnętrznych zwróciło się do wszystkich wojewodów z okólnikiem, w którym zaznacza, że ze względu na zmniejszenie opłat paszportowych (z 500 zł. do 100 zł.) i udostępnienie wskutek tego szerszemu ogółowi wyjazdu zagranicę za paszportami normalnej, urzędy administracyjne winny poddawać bardziej krytycznej niż dotychczas ocenie podania o paszporty ulgowe, udzielając ich tylko w wypadku jeżeli podany przez petenta cel podróży nie budzi żadnych wątpliwości. Osobom podającym jako cel podróży: 1. sprawy społeczne, 2. chęć kształcenia się, 3. uczestnictwo w zjazdach naukowych, zebraniach międzynarodowych itp., nie można (jak to błędnie czynią niektórzy urzędy administracyjne) motywować odmowy zamknięcia petenta. Odmowa oparta na takim motywie jest nieśluszną, ponieważ w myśl ustawy udowodnienie niezamieszalności może być wymagane tylko w razie wyjazdu zagranicę w celach leczniczych.

Z KIN.

—** Kino „APOLLO“ wyświetla dawno oczekiwane arcydzieło p. t.: „Dante“. Obraz ten osnuty jest dokoła twórcy „Boskiej komedii“. 10 olbrzymich aktów. — W sobotę o godzinie 4-ej, a w niedzielę o godz. 2-ej, przedstawienie dla młodzieży szkolnej i dzieci.

—** Kino „ORZEL“ wyświetla od niedzieli do środę włączając potężny sensoryjny - salerny dramat p. t.: „Ekscentryczny zakład“. 2 serie, całość w 10 aktach. Jako nadprogram Harold Lloyd w 6 aktowej komedii „Marynarz wbrew woli“. Razem 16 olbrzymich aktów. W niedzielę o godz. 2-ej przedstawienie dla młodzieży i dzieci z Pat i Patachomem. Dzisiaj w sobotę po raz ostatni „Najpiękniejsza kobieta świata. Od czwartku: „Rin — Tin — Tin“

Z Pomorza.

—** KOWALEWO. (Walne zebranie Och. Straży Poż.). Dnia 14 marca odbyło się walne zebranie ochotniczej straży ogniowej w domu towarzyskim p. Schreibera w Kowalewie. Sprawozdanie kasowe zdał po zagajeniu zebrania dr. skarbnik, na co otrzymał absolutorium ogólnymistrzyni Gollfiski zdał sprawozdanie z całorocznej działalności straży ogniowej. Zgłosiło się dwóch nowych członków. Drugim punktem była sprawa płacenia skadek rocznych, które nie wypływają tak, jak należy. — Powzięto jednogłośnie uchwałę płacić składki w wysokości 5 złotych. Płacić je będą właściciele nieruchomości oraz właściciele składów i przemysłowcy.

—** RYWAŁD. (Nowa placówka T. C. L.). Dnia 15 marca odbyło się u nas zebranie, na którym założono Tow. Czytelní Ludowy w Rywałdzie. Członków narazie przystąpiło 23, ale o ile wiadomo, wielu obywateli naszej wioski ma zamiar przystąpić do Towarzystwa.

—** RYŃSK. (Zebranie konstytucyjne Zw. O. K. Z.). W niedzielę, dnia 15 marca br. odbyło się w Ryńsku zebranie Konstytucyjne Obrony Kresów, zwołane przez p. Cylińskiego, wójtę z Orzechowa, w obecności p. Fr. Zadańskiego, a na którym była obecnych z górą 300 osób. Na zebraniu powyższym wygłosił dłuższy rzeczowy referat, Delegat Dyrekcji obrony kresów z Torunia p. Rudolf Tarczyński, który scharakteryzował grożące nam ze strony niemieckiej niebezpieczeństwo i nawoływał zebranych do zorganizowania koła miejscowego. Po krótkiej dyskusji obrano jako prezesa p. Jana Strzeleckiego zastępcę p. Józefa Grabowskiego, jako sekretarza p. Franciszka Zadańskiego, jego zastępcę p. Franciszka Majewskiego, jako skarbnika p. Fr. Rakoca.

—** PUCK. (Robotnicy warsztatów okrętowych mają własny lokal do zebrania). Dnia 11 bm. odbyła się w tutejszych warsztatach marynarki walecznej skromna uroczystość otwarcia lokalu zebrani pracowników warsztatowych. Lokal ten wybudowany ze składek pracowników w zabudowaniach portowych, służyć ma jako czytelnia i miejsce zebrania po pracy, gdzie przy rozmaitych grach towarzyskich, na czytaniu książek, gazet, będzie miał ważność każdy z pracowników warsztatowych przepędzić wiele miłych chwil wieczorem. Inicyjatywa założenia tego rodzaju pożytecznej placówki wyszła od kierownika warsztatów marynarki wojen. p. inż. kapitana Bomby. Sam lokal ozdobiony licznymi obrazami, przedstawia się nadzwyczaj efektywnie.

—** STAROGARD. (Konfiskata tytoniu). W ostatnim czasie rządziła tutejsza policja państwowa kilka obław na przemytników tytoniu z Gdańska do Polski. Obławy te uwieńczone zostały pomyślnym wynikiem, przytrzymano bowiem syna pewnego oberżysty z powiatu świeckiego, który twierdził, że przyjechał tu po zboże. Ponieważ policja podobnemi rozmówkami się nigdy nie zadawała, zarządziła rewizję i w miast zbroża znalazła na wozie 5 centarów tytoniu, który oddano do tut. Urzędu Akcyz i Monopolów Państw.

Polska weźmie udział w pracach Rady badania morza.

Warszawa, 20. 3. Rada Ministrów upoważniła kierownika ministerstwa oświaty, aby w imieniu państwa polskiego przystąpił oficjalnie do międzynarodowej Rady badania morza. (Conseille internationale pour l'exploration de la mer). Pociągnie to za sobą wydatek 5 tysięcy złotych, który umożliwi Polsce na równi z

Anglią, Francją, Belgią, Danią itd. uczestniczyć w pracach Rady.

Początkowo główną rolę w Radzie odgrywały Niemcy, które od roku 1914 z Rady wystąpiły i obecnie do niej nie należą. Od roku 1916 nie należy do Rady też i Rosja.

Z całej Polski.

—** BYDGOSZ. (Omal nie katastrofa). Zabawny wypadek zdarzył się temi dniami w Bydgoszczy. Od ulicy Poznańskiej pedziło auto wojskowe z oficerami, a z ulicy Podgórznej zjeżdżał, też po kawalersku, wóz rzeźnika Ledy. Na skrzyżowaniu się nastąpił karambol auta z wozem, przyczem w jednej chwili Welniary Rynek od ulicy Podgórznej aż do ulicy Długiej zalany został potokami krwi. Auto mimo to pojechało sobie dalej, nie troszcząc się o przelaną krew, woźnica z wozu p. Ledy drapał z przestachu, a konie poszły sobie same do domu. Na placu katastrofy została krew, nawet dużo krwi, ale dokoła nie było widać trupów ani ran. Już zaantrigowani tem zjawiskiem przechodnie, kombinowali, że „musiało go chyba na miazgę zetrzeć albo aż na dach wyrzucić“ — gdy w rezultacie okazało się, że na furze rzeźniczej znajdowała się beczka z krwią i ta stała się jedyną ofiarą tej niezwyklej w dziejach Bydgoszczy katastrofy.

—** POZNAŃ. (Pod kołami samochodu). Onegdaż popołudniu dostała się pod koła automobilu 12-letnia Maria Zepelówna z Kiekrza pod Poznaniem w chwili, kiedy wracała ze szkoły na dworzec. Prócz innych drobniejszych obrażeń odniosła nieszczęśliwa złamanie prawej nogi w dwóch miejscach. Nieogledny szofer zajął się wprowadzić dziewczynkę i zawiózł ją do jej krewnych przy ul. Fr. Ratajczaka, poczem jednak czempredzej odjechał, by uciec zapisanu do kary i odpowiedzialności.

(Aresztowanie niebezpiecznych złodziei). W ostatnich dniach aresztowała policja poznańska dwóch międzynarodowych złodziei w osobach 26-letnich żydów z Wilna. W świetlicy Banku Polskiego skradli oni zreszcnie pewnemn posłańcowi bankowemu 1000 złotych. Podejrzanie padło zaraz na nich, więc puszczono się za nimi natychmiast w pogoni. Po dłuższej pogoni udało się rzeźmieszkom przychwycić a pieniądze odebrać.

—** NEKLA. (Żywcom spalony). Okropna śmiercią zeszła z tego świata zawadowska gorzelni sp. Józef Mellenbrock z Nekli. Zająty on był w kuchni jakimś eksperymentem z surową okowitą, gdy nagle okowita wskutek własnej jego nieogledności się zapaliła i M. stanął od razu cały w płomieniach. Nieszczęśliwy chciał wybiec na podwórze, lecz drzwi od siebie były zamknięte. Wtedy skierował kroki swoje ku drzwiom wiodącym do gorzelnicy i te zastał zamknięte. Wówczas opadłszy ze sił usiadł na schodach sieni i poddał się losowi. Dopiero, gdy robotnicy zauważyli swąd, wyważono przemocą drzwi i na siedzącego go wyłono trzy worki wody. Pomoc okazała się jednak spóźniona. Nieszczęśliwy runąłszy bezprzytomny na ziemię, niebawem wyzionął ducha. Był on tak strasznie popalony, że odzież prosiuś kawałkami z niego opadała. Sp. Mellenbrock, znany jako dobry Polak patriota, cieszył się wśród kolegów i tych, co go bliżej znali, ogólnem poważaniem. Zmarł w tak tragiczny sposób osierocił kilkoro dzieci.

—** INOWROCŁAW. (Wlec przeciw demoralizacji). Dnia 8 marca o godz. 12,30 w sali Parku Miejskiego, odbył się z ramienia „Sodalizacji męskiej“ wielki wlec, w którym wzięło udział około 4000 osób, by zaprotestować przeciw demoralizacji, szerzącej się w tutejszem mieście. Skutki długotrwałej wojny sprawiły, że chęć użycia w różnej formie pociąga młodszą zwłaszcza generację na bezdroża. By młode pokolenie uchronić od tej zgnielizny, podawano w referatach wiele praktycznych wskazań, a w końcu powzięto odpowiednią rezolucję, skierowaną przeciwko pijaństwu, pornografii i wpływom demoralizującym. Rezolucję skierowano pod adresem policji, posłów i Tow. ksęg. „Ruch“.

—** KROSNO. (M'asto funduje samolot). Komitet powiat. Ligii Obrony Powietrznej Państwa w Krośnie uchwalił poczynić starania, aby w jak najkrótszym czasie zakupić jeden samolot dla armii. Znajac patrijotyczny nastrój mieszkańców powiatu krośnieńskiego komitet szpiedza się rychłego zrealizowania powziętej uchwały.

—** DAKOWY SUGHE, pow. grodziski. (Poszukiwanie zaginionej). Dnia 20 października 1923 wyszła Antonina Czajkowska, ur. Kurlówna z domu i dotąd nie wróciła. Policja Państwowa w Buku i w Poznaniu szukała jej dotąd daremnie. Zaginiona była myślowo chora. Była wzrostu 1,60 mtr., brunetka i podawała nazwiska „hr. Mielżyńska“ lub „Grete Frencht“. Ubрана była w czarny astrachanowy kabak, czarna spódnica, czarna chustka na głowę. Szanownych czytelników gazety proszą o laskę, uwadomienie policji miejscowej, o ile jej pobyt jest wiadomy, m'istrz kowalski p. Jan Czajkowski, Dakowy Mokre, pow. grodziski, który też poniesione koszty chętnie zwróci. Imne gazety uprasza się o przedruk powyższego.

—** WARSZAWA. (Czuła matka). Do XIV. Komisariatu w Warszawie zgłosiła się Stanisława Ręczkowska i zameldowała, że dnia 14. bm. przyjęła na nocleg jakąś nieznaną jej kobietę z dzieckiem. Rano nieznaną wyszła z mieszkania, pozostawiając u niej dziewczynkę mającą około 1 roku życia. Czuła matka przyjechała prawdopodobnie z Łodzi. Przy dziecku znaleziono świadectwo urodzenia na imię Jana Kurka, urodzonego z ojca Marcina i matki Marianny, wystawione przez parafię kościoła Świętego Krzyża województwa łódzkiego.

(Samobójstwo). — W mieszkaniu rodziców swych przy ulicy Wilczej nr. 4 onegdaj w nocy wystrzelał z rewolw. w klatkę piersiową w okolicy serca pozbawił się życia 20-letni Władysław Lewandowski. Przyczyna samobójstwa — apatie życiowe.

—** SIEDLCE. (Wykonanie wyroku śmierci). Przed kilkoma dniami został rozstrzelany w Siedlcach bandyta Adam Klatka, grasujący pod przybranemi nazwiskami Soborz, Poteralski i Słowik. Bandyta ten miał na sumieniu 29 napadów rabunkowych z bronią w ręku, 18 ludzi pozbawił życia. Dwa razy wyłamał się z więzienia, przyczem zamordował dwóch strzegących policjantów. Aresztowany został w grudniu ub. r.

w Drohiczynie razem z kompanami J. Łuszczewskim i Z. Wojtkowskim, oraz swoją kochanką Gronowską.

—** WILNO. (Obława na bandytów). Z pogranicza litewskiego donoszą, że dnia 16 bm. w powiecie święciańskim władze bezpieczeństwa urządziły na większą skalę obławę na bandytów. Część bandy schwytano, część zaś zdolała przekroczyć granicę. Dotychczas ujęto 9 bandytów, których odstawięno do więzienia w Wilnie. Wśród bandytów poznano kilku, którzy dokonali w okolicach napadów

Z całego świata.

— Olbrzymia katastrofa górnicza w Virg'ni. W Firemont, w zachodniej Virg'ni (Ameryka półn.), nastąpiła wielka katastrofa w kopalni węgla, przyczem zasypanych zostało 30 górników. Eksplozja była tak silna, że wstrząśnienie dawało się odczuć we wszystkich domach w promieniu trzech mil.

— Miasto, które woda zmyła. Ze stolicy Peru Siney donoszą, że miasto portowe Trujillo, wskutek ulewnych deszczów zostało w części zmyte z powierzchni. Mieszkańcy w popłochu uciekli do wyżej położonych okolic miasta, pozostawiając swe mienie na pastwę rozszalałego żywiołu.

— D'Annunzio uniknął śmierci. Gabriel D'Annunzio, poeta włoski, uniknął prawie cudem śmierci. Udał się on na jezioro Garda w motorówce. Na jeziorze rozszalała się burza a równocześnie w motorze zapaliła się benzyna. Poeta ze środka jeziora dobył do brzegu płynąc a w tej chwili jęłł cała stała w płomieniach.

— Olbrzymi proces. W miasteczku Focsani nad dawną granicą bukowskińską-rumuńską rozpoczął się proces przeciwko Jassach, Manc'u. Obradom przysłuchiwały się tłumy publiczności. Do sądu przysłano kompanię żandarmerji. Na listę obrońców zapisało się 2438 adwokatów. Sąd wezwał do rozprawy 250 świadków, a 12000 osób zgłosiło się do zeznań na rzecz oskarżonego. Między nimi znajduje się prof. un. Kuza. Proces potrwa prawdopodobnie pół roku.

— Polacy na Lotwie. Do Rady miejskiej w Rydze wybrany został pierwszy Polak, ks. Paweł Stryczko. Niedawno przeprowadzony spis ludności wykazał też zwiększenie się liczby Polaków w niektórych miejscowościach w porównaniu z r. 1920. W Krastawce, w dawnych Inflantach polskich, spis wykazał wzrost Polaków o 50 procent i także zmniejszenie się liczby Białorusinów. Skoki te tłumaczy ryzyk „Tygodnik Polski“ większym uświadomieniem ludności polskiej i lotwskimi metodami sp'isowemi.

— Żołnierze, którzy nie wiedzą o końcu wojny. Jak donoszą dzienniki włoskie, przed kilku dniami nadszedł do Trydentu list od niejakiego Mattea Albego, który dotychczas znajduje się z kilku towarzyszami, jako jeńiec wojenny, w głębi Syberji. Albi służył w wojsku austriackim i był w'etym do niewoli pod koniec 1914 r. W liście swym, adresowanym do Trydentu w Austrii, pyta w imieniu swoim i kilku kolegów, kiedy wojna się skończy, aby mógł wrócić do swoich. A zatem do nieszczęśliwych jeńców dotychczas nie dotarła wiadomość o zawarciu pokoju, jak również o tem, że Trydent jest od lat siedmiu miastem włoskim.

— Uroczystości uniwersyteckie w Jeruzolimie. Uroczyste otwarcie żydowskiego uniwersytetu w Jeruzolimie ma nastąpić dn. 1-go kwietnia. W drugim dniu uroczystości mają przemawiać: Jerzy Brandes, Albert Einstein, Dr. Chages, wielki rabin Austrii J. Hertz, wielki rabin Anglii, Izrael Levi, wielki rabin Francji, słowem przedstawiciele śmleatki duchowej Izraela. Trzeci dzień ma być poświęcony uroczystem pochodem studentów oraz uczni szkół Jeruzolimy.

Z sali sądowej.

Przez I. Izbę karną Sądu Okręgowego w Grudziądzu skazani zostali w dniu 19 marca 1925 r. Jan Meloch, robotnik z Gniewu na 8 miesięcy więzienia za to, że w nocy z 17 na 18 stycznia 1920 r. skradł Leonardowi Szwarzcowi w Gniewie z składu za pomocą dobranych kluczy większą ilość papierosów, mydła i tytoniu, wówczas wartość 1084 mkp. Meloch był już poprzednio za kradzież karany, karę odsiedział przy zanulowaniu połowy kary przez amnestję. Obecnie dopiero Meloch został skazany za czyn z roku 1920 dlatego, gdyż po dokonanej kradzieży zbiegi do Niemiec. Stamtąd wrócił do Gniewu, gdzie go też przychycono. — Następnie zasądzono Antoninę Romanowską, robotnicę z Lip, pow. Kościerzyna na 1 tydzień więzienia za to, że w miesiącu wrześniu 1924 r. skradła Teodorowi Betkierowi 5 funtów mięsa, 1 grzet, 1 powłokę. Sąd uchwalił nałożoną jej karę warunkowo odroczyć. — W końcu Władysław Grzęda z Dzierżążna oskarżony o kradzież 1 krowy na szkole Alfreda Goertza z Wiel. Wałchnowów, dla braku dowodów został uwolniony od winy i kary.

CZAS

odnowić przedpłatę!

Groby faraonów przed 5000 lat.

Grób strażnika faraona Popi I i małżonki króla Cheopsa. — Groby IV dynastji. — Największe odkrycie ostatnich czasów.

Jeszcze wszystkim czytelnikom w pamięci będzie sensacja, jaką wywołało na całym świecie odkrycie grobu króla egipskiego Tutankhamena. Obecnie zaś udało się uczniom uniwersytetu Herwarda w Ameryce odkryć jeszcze donioślejszych grobów.

Egiptolodzy rozpoczęli poszukiwania w pobliżu piramidy Cheopsa i odkryli tam grób wysokiego państwowego urzędnika na dworze sławnego faraona Pepi'ego I, Kaary'ego. Kaary był, jak się zdaje, strażnikiem piramidy.

Otóż okres panowania Pepi'ego I, założyciela IV dynastji, należy do najświetniejszych chwil państwa faraonów. Wszędzie w Egipcie znajdują się ślady bezprzykładnie energicznej działalności tego władcy. Począwszy od wielkiego miasta Tanis, aż po biblijny Zaon, od półwyspu Synajskiego, aż do pierwszej katarakty, wszędzie król Pepi sam mieszał się do administracji, sam rządził, sam budował i wznosił niejedną świątynię. Stłumił niebezpieczne powstanie Nubijczyków, urządził wyprawę wojenną do Azji Mniejszej. Hetmanem wojsk jego był sławny wódz Uno, zdaje się nie Egipcjanin, ale cudzoziemiec, stojący na czele zaciepnych wojsk egipskich. Nie dosyć na tem, za czasów Faraona Pepi'ego I, zakwitła niebywale przemysł egipski, nauka i sztuka i dopiero w 1500 lat później, za XVIII dynastji przyszedł renesans, godny okresu Pepi'ego.

Obok grobu strażnika piramid, Kaara, znaleziono grób małżonki króla Cheopsa. Groby te stylizowane są symboliką staroegipską. Trumny mają kształt ha-

rek, na których wyryto napis: „w kralnę, z której się nie wraca”. Barki te dają zarazem pogląd, jak wyglądały okręty i flota staroegipska, o których do ostatnich czasów nie miano właściwie wyobrażenia.

Członkom wyprawy dr. Reissnera udało się również odkryć groby z IV dynastji, a mianowicie znaleziono grób króla Snofra, poprzednika budowniczego i największej piramidy — Cheopsa. Odkrycie to należy do największych z ostatnich czasów. Faraon Snofru dał początek świetnej dynastji IV-tej, budowniczych piramid i sam wybudował dwie. Zdobyl on Sudan i r. 2620 Synajski, był pierwszym władcą egipskim, który dotarł do Azji. Gigantyczne piramidy, wzniesione przez jego następców, są dziełami nieprześcignionymi do dziś dnia.

Ich wymiary, sposób budowania i kształt wskazuje, jak udowodniła to nauka, że stan nauki astronomicznej, geograficznej, geometrycznej itp. stał u starożytnych Egipcjan na poziomie, nie ustępującym niemal nauce obecnej. Okazało się z pomiarów piramidy Cheopsa, jej rozmieszczenia, że Egipcjanie starożytni dokładnie znali rozmiary ziemi, długość średnicy ziemskiej, odalenie ziemi od słońca itd.

Jest rzeczą znamienną, że po dynastjach IV i VI., oznaczających świetny rozkwit Egiptu pod każdym względem, nastąpił okresy upadku, niewyświetlone jeszcze w historii. Jest rzeczą możliwą, że wyprawy amerykańskie, badające obecnie z takim powodzeniem przeszłość Egiptu, ustalą powody i tamtego upadku.

GIEŁDA ZBOZOWO-TOWAROWA

z dnia 19 marca.

Pszemica amerykańska 797 gfl. (186) Cena franco stacja załadowania 45,50 stacja pograniczna. Pszenica poznańska 765 gfl. (180) Cena franco stacja załadowania 45,50 Żyto kongresowe gwarant. 687 gfl. (117) Cena franco stacja załadowania 34,00 Żyto kongresowe 67,5 gfl. (115) Cena franco Warszawa 34,00 Żyto pomorskie gwar. 687 gfl. (117) Cena franki stacja załadowania 38,95 Owies poznański Cena franco stacja załadowania 30,50 Owies poznański „Petkus“ Cena franco stacja załadowania 3,00 Malt żytnia 50 proc. Cena franco stacja załadowania 55,25

Tendencja zniżkowa, zaofiarowanie większe. Obrot 870 tonn.

SKÓRY SUROWE

Poznań, dnia 19 marca 1925 r. — Ceny na surowiec, który płaci się z pierwszej reki

Skóry bydlęce solone za kg	0,90
Skóry bydlęce suche za kg	1,30
Skóry cielęce solone 8 t. za szt.	5,00—6,00
Skóry cielęce suche I za g szt.	3,00—3,50
Skóry koczne zimowe za sztuke	0,50
Skóry królicze za kg.	2,00—3,00
Skóry sarnie, latowe za szt.	1,50
Skóry końskie, suche wełn. I za kg.	1,40—1,80
Skóry skopowe, suche wełn. II za kg	0,90—1,20
Skóry skopowe, solone I. za kg	1,00—1,10
Skóry skopowe, gołe	0,50—0,55
Skóry końskie solone I za szt.	—14,00
Skóry końskie suche I za szt.	10,00—12,00
Skóry źrebiecy solone za szt.	3,00
Skóry źrebiecy suche za szt.	3,00
Skóry kozie, suche	3,00—4,00
Skóry kozie, suche młode, za szt.	2,00—3,00
Włosie końskie z ogona za kg.	4,00
Włosie końskie z grzywy za kg.	1,40
Żoładki cielęce za szt.	0,20

Tendencja słaba

NOTOWANIA SKÓR GARBOWANYCH

z dnia 19 marca 1925 r.

Podeszwiane w poł. za kg.	4,30—4,90
Krupona zwykła za kg.	6,25—6,75
Wierzchni bokskalf czarny za stopę	2,20
Alumowe skóry za kg.	4,30
Lakiery za stopę	I. 3,50; II. 3,00
Faldry za kg.	8,40—9,50
Blankowe skóry czarne za kg.	6,70
Blankowe skóry brązowe za kg.	6,70
Skóry meblowe za kg.	3,20

Tendencja turzycana.

DRUKARNIA POMORSKA T. A. W GRUDZIĄDZU
Redaktor odpowiedzialny: Józef Kisielewski

Sprawy społeczno-gospodarcze

— POLSKO-SOWIECKIE TRANZAKCJE HANDLOWE. (Widły dla Rosji. Jak nas informują, sowiecka misja handlowa w Warszawie zakupiła w fabryce Hantego i innych duża ilość węgla najrozmaitszego gatunku za sumę 100 000 dolarów. Z tego samego źródła informują nas, że w krótkim czasie zawarta zostanie większa transakcja między misją handlową sowiecką i różnymi fabrykami włókienniczymi na dostawę dużej ilości materiałów wełnianych. Misja sowiecka zakupuje całą zawartość składów przemysłu włókienniczego i dostawca brakująca ilość towaru zakupi w Czechach.

Giełda pieniężna.

Warszawa dnia 20 marca 1925.

Dolary Stanów Zjedn.	5,17 zł.
Fierony holenderskie	207,10 „
Franki belgijskie	26,26 „
Franki francuskie	26,26 „
Franki szwajcarskie	98,94 „

Pien ty angielskie	26,7
Korony austriackie	72,93
Korony czeskie	15,40
Liry włoskie	21,10
Korony norweskie	
Korony duńskie	
Korony szwedzkie	

Poznańskie Notowania Zbożowe

z dnia 20 3. 1925.

Ceny w złotych loco Poznań za 100 kg. w ładunkach wagonowych

Zyto 100kg.	32,00—33,00
Pszemica	40,25—42,7
Jęczmień zwyczajny	
Jęczmień browarowy	27,50—29,50
Owies	27,00—29,00
Maka żytnia	43,50—45,50
Maka pszenna	59,25—62,25
Ospa żytnia	—20,25
Ospa pszenna	
Ziemniaki	— 4,20
Groch polny	21,00—24,00
Groch Victoria	30,00—34,00

Zamówienie.

Niniejszem zamawiam wychodzący w Grudziądzu 6 razy w tygodniu „Głos Pomorski“ na kwiecień, maj i czerwiec 1925 r. za 6,48 zł wraz z opłatami pocztowymi. „Głos“ odbierać będę z poczty — proszę dostarczyć pod poniższym adresem:

Imię i nazwisko: _____

Miejscowość: _____ ulica i nr.: _____

Kwit pocztowy

Zi. _____

tytułem przedpłaty na „Głos Pomorski“ za kwiecień, maj i czerwiec 1925 r. odebrałem, co niniejszem potwierdzam.

_____ dnia _____ 1925.

podpis: _____

Zamówienie

Niniejszem zamawiam wychodzący w Grudziądzu 6 razy w tygodniu „Głos Pomorski“ na kwiecień, maj i czerwiec 1925 r. za 6,48 zł wraz z opłatami pocztowymi. „Głos“ odbierać będę z poczty — proszę dostarczyć pod poniższym adresem:

Imię i nazwisko: _____

Miejscowość: _____ ulica i nr.: _____

Kwit pocztowy.

Zi. _____

tytułem przedpłaty na „Głos Pomorski“ za kwiecień, maj i czerwiec 1925 r. odebrałem, co niniejszem potwierdzam.

_____ dnia _____ 1925.

podpis: _____

Zamówienie.

Niniejszem zamawiam wychodzący w Grudziądzu 6 razy w tygodniu „Głos Pomorski“ na KWIECIEŃ 1925 r. za 2,16 zł wraz z opłatami pocztowymi. „Głos“ odbierać będę z poczty — proszę dostarczyć pod poniższym adresem:

Imię i nazwisko: _____

Miejscowość: _____ ulica i nr.: _____

Kwit pocztowy

Zi. _____

tytułem przedpłaty na „Głos Pomorski“ za kwiecień 1925 r. odebrałem, co niniejszem potwierdzam.

_____ dnia _____ 1925.

podpis: _____

Zamówienie.

Niniejszem zamawiam wychodzący w Grudziądzu 6 razy w tygodniu „Głos Pomorski“ na KWIECIEŃ 1925 r. za 2,16 zł wraz z opłatami pocztowymi. „Głos“ odbierać będę z poczty — proszę dostarczyć pod poniższym adresem:

Imię i nazwisko: _____

Miejscowość: _____ ulica i nr.: _____

Kwit pocztowy.

Zi. _____

tytułem przedpłaty na „Głos Pomorski“ za kwiecień 1925 r. odebrałem, co niniejszem potwierdzam.

_____ dnia _____ 1925.

podpis: _____

Polska Tabela Procentowa

opracowana i wydana przez Marjana Turskiego i Tadeusza Wolframa

1381) dla wszelkich obliczeń procentowych w stosunku rocznym (2%, 2½%, 3½%, 4¼%, 4½%, 6%, 6½%, 7½%, 8%, 10%, 12½%, 18% itd.) od 1—180 dni i od 1—50,000 zł — przeznaczona dla

Banków, Kupców, Przemysłowców, Właśc. Ziemi, Adwokatów, Kas Skarbowych, Komorników sąd. osób prywatnych itp.

Książka ca. 400 stron!

Do nabycia we wszystkich księgarniach.

Oprawa płócienna!

Cena 1 egzemplarza 10,— zł, z przesyłką 50 gr więcej.

Skład główny: Księgarnia Polska w Poznaniu, Aleje Marcinkowskiego 19

„Kino Orzeł“

Od niedzieli, dnia 22 do środy, dnia 25 marca włącznie
Potężny sensacyjno-salonowy dramat p. t.

„Ekscentryczny zakład“

Dwie serje — Całość — 10 aktów

HAROLD LLOYD

w roli aktowej komedii p. t.:

Marynarz wbrew woli

1377

Bazem 16 wielkich aktów

Poniedziałek przedstawienie o godz. 8 i 8, w niedzielę o godz. 4, 6 i 8

W niedzielę o godz. 2 p. poł. przedstawienie dla dzieci „Pat i Patachon“ 12 akt.

W sobotę poraz ostatni „Najpiękniejsza kobieta świata“

Ul. Wybickiego nr. 19

WAPNO

prima kawały palone.

WĘGIEL GÓRNOŚLĄSKI

wagonowy i w mniejszych ilościach ma stale na składzie

Jan Goryński

LASIN, Rynek 14-15

Najlepsze źródło zakupu.

Sprzedanie

Sprzedam elowanki porcelanowe i inne rzeczy. Lipowa 13a II

SKŁAD kolonialny

nadający się i na biuro, na sprzedaż Plac 23-go Stycznia nr. 9. (1174)

BOWER damski do sprzedania (1199) ul. Kępowa 5 II.

BRYCZKA prawie nowa do sprzedania Lipowa 11. (1213)

Rower męski bardzo mało używany z wszelkimi przyborami na sprzedaż (1201) Ogrodowa 35, 1 piętro.

Stolik nocny, szafa do książek (mahoniowa) biurko damskie, stół, portjery, zegar, pościela, obrazy, sprzęty kuchenne, ubrania męskie itp. na sprzed. ul. Lipowa 96 I pr.

Urządzenie składu towarów kolonialnych tanio na sprzedaż. POKORA, mistrz rzeźnicki Gruta p. Melno, pow. Grudziądz. (1193)

Dla zboźowca bez konkurencji. Dom 7 pokoi, do tego śpiłszyn 3 piętrowy, maszyn. stajnia, na 20 koni, wszędzie elektr. oświetlenie, 1 morga ogrodu, w ślicznej okolicy w mieście powiat. Cena 13 500 zł bez długu. Siemicki, Bydgoszcz Gdańska 147. (1238)

Kupna

Kupuję każdą ilość zużytych

KLISZ fotograficznych

Oferty do Głosu Pomorskiego pod nr. 1324.

Kupię bufet z kredensem. Wiadomość do Głosu Pomorskiego pod nr. 1203p

Nauka: wychowanie

Stenografii, wycza listownie, szybko, jaknajdokładniej (gwarancja) Instytut Stenograficzny Warszawa Mokotowska 89 Zgadzacie obszernych bezpłatnych prospektów. (1141)

Akademik ndziela lekcyj, przygotowanie do wszelkich egzaminów. Zgłoszenia do Głosu Pom. pod 1215p.

Pomorskie Biuro CEZAN w GRUDZIĄDZU

Składy i biura w własnym domu przy ulicy 3-go Maja 18 i filja w Warszawie, Plac 3-ch Krzyży — wejście od Żorawiej

Grudziądz · Telefon 24 ♦♦ Warszawa · Tel. 274—17

Specjalność: Pomorskie masło · sery jaja · drób i dziczyzna

Przyjmuje się zlecenia na wszelkie inne artykuły spożywcze i kolonialne

1369

Świerki

1200

(picea excelsa), śliczne rozrosłe drzewka, 0,50 do 1,20 mtr. wysokie, dobrze zakorzenione, polecam z mojej szkółki.

Ponieważ transport kolejowy za drogi, uprasza się o osobisty odbiór.

Wiechmann, Dom. Radzyn pow. Grudziądz.

Stary mosiądz

kupuje stale

496 Firma

Jan Broda, TORUŃ.

Szanownej Publiczności

podajemy do łaskawej wiadomości, że wszelkie prace w zakresie tokarstwa wchodzące, jako specjalność lampy stojące wykonują na zamówienia w pierwszej jakości (1382)

Grabarek i Mioduszewski

Grudziądzkie Zakłady Tokarskie ulica Lipowa nr. 1. — — — — — Biuro: ulica Długa nr. 9.

Miłe, zajmujące i pożyteczne

KSIAŻKI

- Wielki Król**, powieść dziejowa z czasów Stefana Batorego — Aleksandry Leśniewskiej **1,75 złp.**
(przesyłka polecona 35 gr.)
- Historja o Janaszu Kercozaku**, — J. Ign. Kraszewskiego z czasów Jana Sobieskiego **1,75 „**
(przesyłka polecona 50 gr.)
- Dwa Skarby**, powieść z życia Polaków w Ameryce — F. Rogali **1,50 „**
(przesyłka polecona 50 gr.)
- Oblężenie twierdzy Grudziądzkiej**, powieść Bergla **0,50 „**
(przesyłka polecona 25 gr.)
- Z mych wrażeń wojennych**, — Ks. prob. Łęgi **0,75 „**
(przesyłka polecona 28 gr.)
- Rachunki Rolnika-Praktyka** przez M. Pacożyńskiego, zaprzysiężonego rewizora ksiąg, autora wielu prac rolniczo-handlowych **1,50 „**
(przesyłka polecona 35 gr.)

Powyższe książki nabyć można bezpośrednio w wydawnictwie Drukarni Pomorskiej za poprzednim nadaniem należności włącznie kosztów przesyłki poleconej wzgl. za zaliczeniem pocztowem.

Drukarnia Pomorska

Tel. 50 i 51. **Wydział Wydawniczy** Tel. 50 i 51. **GRUDZIĄDZ (Pom.) Groblowa 27/29**

ZĘBY JACOBSON tylko Plac 23-go Stycznia nr. 23 II pr.

ZĘBY od 2 zł począwszy
Złote korony 22 kar. do 20 zł pocz.
Złote zęby 22 kar. od 20 zł pocz.
Zęby sztyftkowe od 10 zł począwszy

ZĘBY bez płyty podniebiennej
Plomby z wszelkich materiałów jak: złoto, porcelana, amalgam, cement od 2 zł począwszy

Centryfugi

»Excelsior«

z bębniem talerzowym wielokrotnie doświadczone

5 letnia gwarancja

65 litrów na godzinę 100 zł
95 litrów na godzinę 110 zł
135 litrów na godzinę 120 zł

Zarazem polecam mój bogato zaopatrzony skład części zapasowych do wszelkiego rodzaju centryfug i maszynek do masła, pozostałe konwie do mleka, węborki, wygniatacze do masła, foremki do masła, maszyny do szytela, wszelkie maszyny rolnicze i przybory mleczarskie.

Józef Ceraficki

skład maszyn 1364 Grudziądz, ulica Chełmińska 1.

Szmaty

przeprane do czyszczenia maszyn kupuje w mniejszych i większych ilościach

Drukarnia Pomorska

Mody Wiosenne

Palta damskie 55,- 42,- 38,-
Suknie damskie 22,- 18,-
Kostjumy damskie 110,- 98,-
Spódniczki 10,⁵⁰ 8,⁵⁰
Blinzki damskie 9,⁵⁰ 7,⁵⁰
Swetry damskie 23,⁰⁰ 19,⁵⁰

Wielki wybór palt dziewczęcych po nader niskich cenach.

Szmechel i Rozner Sp. Akc.

Grudziądz Grudziądz ul. Józefa Wybickiego 2/4 1379

Baczność!

Polecany

1 litr wódki czyst 40% 3,30 zł
1 „ „ „ 45% 3,80 zł
1 but. kon. Winkelhansona 4,00 zł
1 butelka rumu 4,50 zł

Oprócz powyższych rozmaite wódki i likiery Baczewskiego, Potockiego i innych po cenach fabrycznych.

Tylko w firmie

Tiburtius i Szalecki,

w Grudziądz, Rynek 7. - Tel. 732

SKŁADU

z mieszkaniem, w ruchliwej ulicy poszukuje się od zaraz lub 1.5. Urządzenie kupię — lub placę dzierżawę za rok z góry. Zgłoszenia pod nr. 1216p. do Głosu Pom.

Drogeria Medycyna

W. Majewski 1376

Grudziądz, Mickiewicza 21. Tel. 136 poleca po cenach konkurencyjnych

farby, lakiery, pokosty

SZELAK

Tanio — dobrze

zakupuje się w firmie 1361

Walerja Jaster, Koszarowa 18

codziennie świeże mleko, smietankę, oleje oraz wszelkie towary kolonialne.

Persil

niedościgniony środek do prania

Oszczędność pracy, tanie pranie,
bielizna znakomitej bieli. Tylko w
znanym opakowaniu.

599 A

Plany wyrzuty
BENEGA NA
znany i wypróbowany
środek do odawiania
wydeliskowania cery
wzrostu Mg Jans
Stenzla 86
Apteka pod Łabędziem
Grudziądz Rynek

Przetarg

na cennik generalny materia-
łów i robót budowlanych.

Kierownictwo Rejonu Inżynierji i Saperów
w Toruniu ogłasza na dzień 27 III 25 r.
przetarg nieograniczony na cennik
generalny dostawy materiałów i ro-
bót budowlanych w Garnizonach Toruń, Ino-
wrocław, Włocławek, Brodnica i Ciechocinek.
Przeprowadzane będą następujące roboty:

- 1) murarskie i kamieniarskie, 2) malarskie,
- 3) blacharskie, 4) szklarskie, 5) ciesielskie,
- 6) kowalskie i ślusarskie, 7) dekarckie,
- 8) brnkarskie, 9) stolarskie, 10) hydrauliczno-
techniczne - kanalizacyjne, 11) zduńskie,
- 12) elektrotechniczne.

Blizsze szczegóły ogłoszone zostaną w naj-
bliższym numerze Polski Zbrojnej w Warszawie,
wywieszone na tablicy ogłoszeń: 1) Kierownictwo
Rejonu Inż. i Sap., 2) Magistratów miasta Torunia,
Bydgoszczy, Grudziądza, Włocławka, Inowrocławia,
Brodnicy i Ciechocinka.

Kierownictwo Rejonu Inż. i Sap.
w Toruniu. 1278

Warsztat nowej budowy
i reparacji

WAG

ROMAN FABISZ

GRUDZIĄDZ

Trynkowa 13 Trynkowa 13

Mieszkania

3-5 pokojowego natychmiast lub później po-
szukuje się. Dzierżawa według umowy wzgl.
płatę dłuższy czas naprzód. Zgłoszenia do Głosu
Pomorskiego pod nr. 1167.

Okazyjne kupno!!

1. 1000 flaszek
Chateau la France à 3 zł 50 gr
czerwone Bordeaux,

2. 1000 flaszek
Chateau du Saumont à 3 zł 50 gr
białe Bordeaux.

Do powyższych cen dolicza się
podatek konsumpcyjny.

3. Porter Zywiecki butelka 75 gr

Do nabycia w firmie:

TIBURTIUS i SZALECKI

Hurt i detal wódek, win i piwa

GRUDZIĄDZ, Rynek 7 — Tel. 792
1296

Mieszkanie

3 pokoje i kuchnia, z meblami, na parterze
w śródmieściu, za zgodą gospodarza natychm.
do oddania. Nadaje się także na biuro. Pisemne
ogłoszenia do Głosu Pomorskiego pod nr. 1176p

Rolnicy!

Do upraw wiosennych:

plugi walce 1266
kultywatory siewniki
brony opelacze

maszyny do sadzenia
i przykrywania kartofli
polecają

Hodam i Ressler

Grudziądz przy dworcu.

Części rezerwowe - monterzy

Wyborowa Domieszka
do Kawy

»GLEBA«

z podkwa

Kto raz spróbuje,
innej używać nie będzie.

1969

Reprezentacja:

Dom Handlowo-Komisowy M. Górecki

Bydgoszcz, ul. Pomorska nr. 8, telefon 43.

NAUKA

1365

udowodniła
bez sprzeciwu, że
Kathreiner
kawa słodowa
KNEIPPA

jest zupełnie coś innego
jak zwykła kawa słodowa,
nie mówiąc o zwyczajnym
palonym jęczmieniu!

Niema nic
równie dobrego!!

Krem Miaflor

udelikatnia i odświeża cerę, Chroni twarz i ręce
przed pękaniem.

1218 HENRYK ŻAK - POZNAŃ, Fabryka perfum i kosmetyków.

Poznański Bank Ziemia Sp. Akc. Poznań

Telefony
795, 895.

Oddział rolniczo handlowy
Filja Grudziądz

Adr. teleg.
„ZIEMIA“

oddaje w wagonowych i drobnych partiach
na dogodnych warunkach nawozy sztuczne:

saletrę chilijską
superfosfat
sól potasową
azotniak
tomasówkę

1329

RADJO ODBIORNIKI!

Zastępstwo

Wytwórni A. Hardy, Paryż

Wszystkie części składowe. (1848)

Hurtownie i radjostatorzy zbio-
rowi otrzymują wysoki rabat.

Poznańskie Towarzystwo Telefonów,

T. z o. p.
Poznań, ulica Jasna 9. Telefon 69-37.

Oglašzajcie
w Głosie
Pomorskim

WŁ. KULERSKI
GRUDZIĄDZ
PAŃSKA 19 - TEL. 330

Księgarnia

Skład papieru
Księgi handl.

BLOKI „PARAGON“

Drukarnia

Stemple

INSTR. MUZYCZNE

i przybory

Swój do swego
po swoje

TANIEJ

jak wszelkie inne meble
są moje nowoczesne

meble

koszykowe

Stosowne jako podarki

Splaty ratami

E. Sommerfeldt,
Groblowa 3. (938
przy Ryb. m. Rynku)

Do wiadomości
P. P. kupców,
gospodyń, sma-
koszy i znawców.

W fabryce octu

Józefa Mazura

ul. Pańska nr. 24

otrzyma się wyborną

francuską musztardę

przewyższającą do-
brocią i smakiem

wszelkie dotychczas

używane gatunki.

W szklankach ka-
letkach i beczkach

hurt i detal. (1362)

Za maszynę do pisania naj-
nowszego typu „ideal C“
którą nabyłem przed rokiem u p. Zbo-
rańskiego Szewska 11, składam niniejszem
podziękowanie. Maszyna ta jest pod
każdym względem najlepsza, bo
mocno zbudowana, najpraktyczniejsza
i nadaje się do najszybszego
pisania, z których to zalet tejże maszyny,
jakoteż z polecenia kupna jej przez p. Zbo-
rańskiego jestem zupełnie zadowolony
i z własnego doświadczenia polecam ta-
kową maszynę wszelkim instytucjom i biu-
rom.

Stanisław Mercik
Urząd Radjotelegraficzny.
1330

Szanowni Panowie i Panie ku-
poncie buciki eleganckie
trwałe i tanie (946

U kogo?

Tylko u Podgórskiego!

Specjalność: długie buty dla pp.
oficerów Ceny też konkurencyjne.

Uwaga: Grudziądz, ulica Stara nr. 16.

Fortepiany Pianina

Bechstein

Blüthner

Feurich

932

Steinway & Sons

Harmonje Mannborg
Holberg

Pianina własnej fabrykacji

nabyć można najkorzystniej i
na dogodnych warunkach spła-
ty w fabryce pianin i hurtowni

B. Sommerfeld

Telefon 883 Bydgoszcz Śniadeckich 56
w Grudziądzu, ul. Groblowa 4, Tel. 229

Zupełnie mała CEBULA-SADZONKI

600 do 700 sztuk funt.
Paczka pocztowa 12 zł. lub też w centnarze.
F. ERMISCH 1368
Grudziądz Dworcowa 37.

Cała wyprawa
za 44,- złotych.

Jest to niebywała oka-
zja dla każdej rodziny.
A mianowicie: 3 mtr. do-
brego kortu na ubranie
męskie, 3 mtr. modnego
szewiotu na kostium damski, 6 mtr. dobrego bia-
łego płótna na bieliznę, 6 mtr. kolor. zettiru na
dziecinne sukienki, 2 pary pończoch, 2 pary
skarpetek, 3 chusteczki i 3 szpulki nici. — To
wszystko razem wysyłam na żądanie każdemu
przez pocztę za zaliczką tylko za 44 złotych.
Również wyprawę w gatunku wyższym za 54 zł.
Uwaga: Płacić się na pocztę przy odbiorze towaru.

Zamówienia prosimy adresować:

Skład Fabryczny M. BRYL, Łódź, Piotrkowska 56.

Uwaga. Pierwszy próbný oblatunek prze-
kona każdego że wysyłamy towar po cenach
rzeczywiście najniższych. 1363

Podajemy do wiadomości osób interesowanych, że Naczelna Dyrekcja Banku Polskiego powierzyła z dniem 20 marca b. r.

Zastępstwo Banku Polskiego

Oddziałom naszym w Chojnicach, Kowlu (Wol.), Rawiczu i Wągrówcu

Polski Bank Handlowy T. A.

13741

Walne Zebranie

akcjonariuszów Banku Związku Spółek Zarobkowych

odbędzie się w poniedziałek, dnia 30-go marca 1925 r. o godz. 11-tej na sali posiedzeń Banku w Poznaniu, Plac Wolności 15. Ogłoszenie, zawierające porządek obrad oraz wskazówki co do uprawnień akcjonariuszów do wzięcia udziału w Walnym Zebraniu i głosowaniu zamieszczone jest w nr. 53 „Monitora Polskiego” z dnia 3-go marca 1925 r. Odpis tego ogłoszenia wyłożony jest w Centrali naszego Banku (w Skarbcu) i we wszystkich naszych Oddziałach. 1371

Bank Związku Spółek Zarobkowych.

Naszej Szan. Klienteli niniejszem doświadczamy, że nasz **HURTOWNY SKŁAD** — — — — —
przenieśliśmy z ulicy Kilińskiego nr. 7 na ulicę Koszarową nr. 4

prosząc o zachowanie nam dotychczas okazywanego zaufania. Z poważaniem **Karol Hoffmann i S-ka** 1311 Grudziądz, Koszarowa 4. Telef. 376. Skład fabryki enkierków „Lpkunilus” w Bydgoszczy

Dla pp. introligatorów !!!

Najlepsze płótno angielskie

w różnych kolorach do oprawy ksiąg po cenach hurtowych. Orsz kapitulę, papiery koszulkowe, fantazyjne, tektury, noże, prasę, heftlady itp. wysyła na prowincję pocztą i sprzedaje na miejscu

Księgarnia „Wiedza” w Grudziądzu

ul. Wybickiego nr. 33. 1380

Tamże najsolidniejsza oprawa wszelkich ksiąg urzędowych i prywatnych.

Całkowita wyprzedaż.

Od poniedziałku, dnia 23-go marca 1925 r. począwszy polecam po nader niskich cenach: fajki, cygarniczki, laski, portmonetki, papierosnice, gilzy, bibułki, maszyny do papierosów, fajki z przyborami i t. p.

Gilzy krajo-wskie „Wista” 100 szt. 8 gr., 1000 szt. 75 gr. Artykuły monopolowe nie dotyczą wyprzedaży.

Na korzystniejsze źródło zakupu dla odsprzedających. 1384

FELIKS PETO

Lipowa 7 — — Skład cygar — — Lipowa 7

Urząd Celny na dworcu w Grudziądzu pyduje do publicznej wiadomości, że dnia 2 kwietnia br. o godz. 10-ej przed poł. sprzedawać będzie w drodze publicznego przetargu:

1. 1 wiązkę cechy A. P. 470 wyroby z żelaza wagi 68 kg. nad z zagr. pod adr. J. Becke, Grudziądz, cena wywołania 106,70 zł.
2. 1 bel cechy E. S. 11117 odzież używana wagi 24 kg. nad z zagr. pod adr. M. Huda-mann, Lidzbark, cena wywołania 55,55 zł.

W razie niesprzedania w dniu wyznaczonym, następną licytacja odbędzie się dnia 4 kwietnia br. 1384

FIM
TARGI FRANKFURCKIE (Frankfurt a. M.)
Targi techniczne: od 15-20 kwietnia
Targi powiatowe: od 19-22 kwietnia

Otwarcie ogromnego nowo-zbudowanego gmachu „Dom Mied” Niemieckie wity paszportowe i zniżon. cenach otrzymane mogą właściciele le-tymsacji targowej i następujących zastępców:

w Warszawie: Franciszek Rozdzicki ul. Jaśna 8.
H. Mendel-oba Ekspedycja Międzynarodowa

w Krakowie: Oświęcim Działosz Szczakowie Mysłowicach Lęborku

Skład bławatów w Toruniu

sprzedaje się natychm. w dobrym punkcie dobrze zaprowadzony z towarem i urządzeniem za zł. 35000. Oferty do „PAH” Toruń, Szeroka 46 pod nr. 7271. 1384

Prima Pomarańcze „VALENCJA”

malinowe i żółte, w dostawach wagonowych i pojedynczych skrzyniach, poleca bieżąco po tanich cenach z świeżo nadeszłych transportów okrętowych 1380

Gustav Dahmer G. m. b. H. Gdańsk Hopfengasse 43. Tel. 1769.

Ruchliwi zgłępcy poszukiwani.

Nasiona polne i ogrodowe wszelkie koniczyzny i trawy z najlepszych hodowli

— — — — — poleca **Karol Hutn, Grudziądz** Plac 23 Stycznia (narożnik) Toruńska 2

Od 3-ch złotych

modystka **przerabia kapelusze damskie** elegancko i gustownie oraz wykonuje nowe na zamówienie. Sprzedaż gotowych kapeluszy także. ul. Budkiewicza nr. 3, 11 piętro (dawnej Sądowa) 1185

Stary ołów

— — — — — kupuje **Drukarnia Pomorska Tow. Akc.**

Kino Apollo

Dzisiaj Premiera dawno oczekiwanego arcydzieła:

„DANTE”

twórca Boskiej komedii: w 10-ciu olbrzymich aktach. Początek o godzinie 6-tej i 8-mej.

W sobotę o 4 i w niedzielę o 2 przedstaw. dla dzieci i szkół.

Posady

Dzielnicy samodzielnicy 11354 **pomocników malarskich** poszukuje natychmiast **P. Marschler** Plac 23-go Stycznia a 18

Krawców

tylko pierwszorzędnych, na stałe zatrudnienie poszukuje **S. Heinitz** Grudziądz, Poniatowski ego 6.

Ucznia krtwieckiego

poszukuje **Wacław Pańka**, m. strz. krawiecki, Chelmińska 30. 1214

OGRODNIK

ARTYSTYCZNY poleca się do wykonywania wszelkich prac w zakresie ogrodnictwa wchodzących, zakładania ogrodów itp. 1192 **Leon Kasprzowski**, Mała Tarpano ulica Grudziądzka nr. 55a

Szofer z wyjazdem

3b z roku 1913, obeznany także z pracami biurowo-kupieckimi, poszukuje posady. Zgł. do Głosu Pom. nr. 1198p.

Ekspedjentka

do składu mogąca służyć pomocą w gotowce potrzebna na dobrą pensję. Zgł. do Głosu Pom. nr. 1200p.

Potrzebna jest od 1. IV. br.

biuralistka

która pisze dobrze na maszynie i włada językiem polskim i niemieckim. Odpisy świadectw i podanie pensji uprasza 1397

Hypolit Kotliński Grudziądz, ul. Mickiewicza 24

Potrzebna natychmiast lub od 1. 4. br.

dziewczyna

do dzieci, porządną i uczciwą z dobrymi świadectwami. **BARANOWSKA** Staszycy 2. 1371

Mieszkania

Pokoje umeblowane natychmiast do wynajęcia 1199 **LAMASZEWSKI** Pietruskowska 25, III piętro

4 pokoje z sypialką

nadające się na b. ura lub itp., do wynajęcia Lipowa 25. Informacje u właściciela domu. 1378

1 lub 2 umebl. pokoje do wynajęcia Kościuszki nr. 19. III. 1202

2-3 umebl. pokoi. o ile m. żności z używalnością kuchni, lub większego mieszkania poszukuje się. Zgł. do G. P. 1195p.

Mieszkania

5-7 pokojowego w centrum miasta Grudziądza poszukuje **Heinitz** ul. Poniatowskiego nr. 6

Poszukuje

2 pokoje na biura parter lub piętro na Placu 23-go Stycznia, Tuszewska Grobla, Strzelca lub w pobliżu. Oferty do ekspedycji Głosu Pomorskiego pod nr. 1207p.

ZAMIENIE

3 pokojowe mieszkanie 2 balkonami i łazienką na większe. Oferty do eksp. Głosu Pomorskiego pod 1206p.

2 gustownie umeblowane

POKOJE z osobnym wejściem w lepszym domu z kuchnią, lub bez ewtl. pojedynczo do wynajęcia. Kilińskiego 8 I piętro pr. 1213

Poszukuję 1-3 pokoj. Dzierżawa węgelną umowę lub na rok naprzd. Kościelna nr. 7, I piętro lewo. 1194

Pokój dobrze umebl. frontowy z balkonem od strony lub 1. 4 do wynajęcia Lipowa 41, I prawo 1198

Zguby

Zgubiono 23. br. portfel skórzany owarag z niedzielnymi papierami wojacowymi, na nazwisko **Ludwik Kalinowski** oraz wkład osobisty i listy. Zgł. do Głosu Pom. pod 1189p.

Różne

Wynajmie fortepian do ćwiczeń. Gdzie? waw. te Gł. Pom. pod 1210p.

2500 zł

wypożyczę na dłuższy czas za dobrą gwarancją. Oferty do Głosu Pomorskiego pod nr. 1196p.

Polecam się jako **prasowaczka**. 1208 Praceje poza domem Bona nowska, Toruńska 4, IV p.

Warszawska

Pracownia Gorsetów w Grudziądzu ul. Ogródowa nr. 7 w podwórzu parter wykonuje: gorsety, bandaże, paski, biustonosze, gorsety dla ułomnych, brzośniennych oraz przeróbki i naprawy

Odpadki szpagatu

kupuje w mniejszych i większych ilościach **Drukarnia Pomorska**

BANK LUDOWY

ul. 421 Sp. z odpowiedzialności nieogr. Tel. 421 Zależony w roku 1890 **GRUDZIĄDZ**, ul. Józ. Wybickiego 21. Zatrzymuje wliczenia bankowe, Przyjmuje wkłady oszczędności i oprocentowuje wedł. umowy

Zakupuje i sprzedaje waluty zagraniczne, złote, srebrne i papierowe.

Udziela pożyczek: na weksle — na poukład złota i srebra i w rachunku bieżącym

Dziennie 40 litrów mleka

ma do oddania **Majątek Nowawieś** Telefon 91. 1355

Baczność!

Fotografie paszportowe w pół godziny 936 **Zakład fotograficzny**, 3-go Maja 10.